71STE JAARGANG No. 9104

ZATERDAG 21 AUGUSTUS 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

De kruistocht met de „Agamemnon"

Koningin en Prins Bernhard met prinsessen naar Napels

Iedere ochtend surprise voor schip vol Koninklijke gasten

Napels. — Acht afstammelingen van de Bourbons, die eens over Napels regeerden, waren de eerste Koninklijke gasten, die gisteren te Napels aankwamen in het kader van de kruistocht met de „Agamemnon" op uitnodiging van het Griekse koningspaar.

De Spaanse Koninklijke familie arriveerde met een particulier jacht dat was getooid met de vlaggen van Spanje en het Huis van Bourbon. De andere gasten zullen in de loop van heden te Napels aankomen, o.a. H.M. Koningin Juliana, Z.K.H. Prins Bernhard der Nederlanden en HHKKHH Prinses Beatrix en Irene, alsmede de Groothertogin van Luxemburg. Koningin Juliana, Groothertogin Charlotte van Luxemburg en Koning Paul van Griekenland zullen de enige regerende persoonlijkheden zijn aan boord van de „Agamemnon". Ex-koning Umberto, wie het verboden is in Italië voet aan land te zetten, zal waarschijnlijk van het schip, waarmede hij arriveert, direct op de „Agamemnon" overstappen. Hoewel de Britse Koninklijke familie niet vertegenwoordigd zal zijn, zullen er slechts weinigen aan boord zijn, die niet op de een of andere wijze afstammen van Koningin Victoria.

Kapitein op de „Agamemnon" is de zestigjarige Panayotis Patsis, die een bemanning van 160 koppen zal commanderen. Hij zal des nachts de grootste zorgen hebben, omdat er in donker gevaren zal moeten worden, omdat Koning Paul zijn gasten elke morgen in een andere omgeving wil laten ontwaken.

Het doel van de kruistocht is de gasten een prettige vacantie te bezorgen en het tourisme naar Griekenland te bevorderen.

Twee jonge Duitsers maken een wereldreis van enkele jaren. Geen van beide zeilers weten ons te vertellen, wanneer zij naar huis gaan, misschien over een of twee jaar. Zij hebben de tijd en hun eigen scheepje, schrijven artikelen voor een vijftal Hamburgse kranten en zeilen naar vele plaatsen. In onze editie van gisteren hebben onze lezers kunnen lezen over de „Regina" en haar bemanning. Links W. Buck, rechts H. Hansen.

Regering beantwoordt vragen I. C. Debrot

Noodzaak buitenlands reis ter beoordeling van regering

Willemstad. — Het statenlid I.C. Debrot heeft dezer dagen aan de Landsregering een drietal vragen gesteld naar aanleiding van de recente reis van de Voorzitter van de Regeringsraad, mr Da Costa Gomez, en landsminister Plantz naar Nederland. De Regering heeft hierop het volgende geantwoord:

Ad vraag 1. — Aan de reden voor het vertrek van de Voorzitter van de Regeringsraad en de Landsminister voor Financiën naar Nederland op 5 Augustus 1954 werd algemene bekendheid gegeven. Met name was deze, dat het dringend gewenst voorkwam met de Nederlandse autoriteiten besprekingen te voeren over het scheppen van de mogelijkheid tot het inschakelen van onze jonge mannen op vrijwilligersbasis in de locale strijdkrachten. Dat van het verblijf in Nederland gebruik werd gemaakt tevens over ander onderwerpen van gedachten te wisselen, behoeft geen betoog. Laatstgenoemde onderwerpen betroffen in hoofdzaak de verdere behandeling van het Statuut, een onderzoek naar de jurisprudentie inzake de toepassing van de artikelen 26 en 28 van de Gemeentewet, de opleiding van Antillianen aan de Belasting-academie te Rotterdam en de nader te voeren besprekingen over de wetgeving inzake de zetelverplaatsing.

Ad vraag 2. — Met betrekking tot de gevoerde besprekingen over defensie aangelegenheden kan nader worden medegedeeld, dat in Nederland momenteel een regeling in voorbereiding is, waardoor de mogelijkheid wordt geopend tot opneming van 40 van onze jonge mannen in de locale strijdkrachten per jaar op vrijwilligersbasis met een diensttijd van 2 jaar, waarna nog de gelegenheid zal bestaan tot het aangaan van een kort verband voor minimum 6 jaar. Tevens bestaat het voornemen de mogelijkheid te openen tot kader- en officiersopleiding van Antillianen. Zodra de desbetreffende concept regeling aan de Landsregering wordt voorgelegd zal contact met de Staten worden opgenomen.

Ad vraag 3. — Er bestaat geen enkele verplichting en het is tot nu toe ook niet gebruikelijk geweest om de Staten in te lichten omtrent een door een Landsminister te ondernemen buitenlandse reis verband houdende met de uitoefening van zijn ambt. De vraag, of in bepaalde gevallen een buitenlandse reis dient te worden gemaakt staat in eerste instantie uitsluitend ter beoordeling van de Regering.

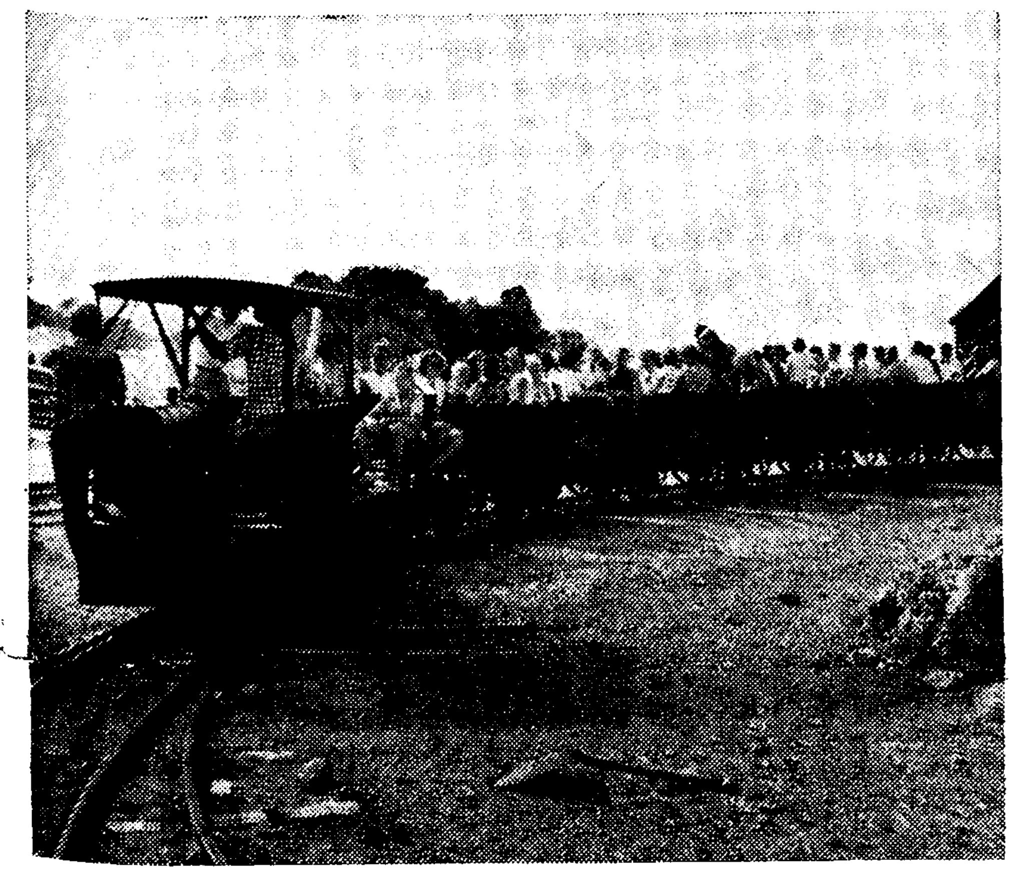
Pandellis leerlingen exposeren

Willemstad. In Centro Antillano wordt vandaag een tentoonstelling van schilderijen geopend. Het is een tentoonstelling van werken van de leerlingen van John G. Pandellis. Zoals bekend was de heer Pandellis tekenleraar op de C.P.I.M.-school en woont hij reeds 27 jaar op Curaçao. Hij is hierdoor geen onbekende. Het aantal inzendingen bedraagt zestig. Er bevinden zich zeer goede schilderijen onder.

Het werk bijvoorbeeld van Mevr. R. Boom toont onmiskenbaar talent, haar „stilleven" bezit ongetwijfeld kwaliteiten. Wel zoekt zij volgens de heer Pandellis nog naar haar juiste richting. Het zeilend scheepje tegen de achtergrond van de Arubaanse Kust getuigt eveneens van een goede opvatting. R. Andries is een zeer schappelijk portretschilder. Philip Haseth maakte heel goede landschappen. Desir is thuis in heel wat technieken, van houtskool tot ceramiek. De heer Pandellis vertelde, dat geen der leerlingen langer dan een jaar schildert. Hij dwingt hen niet in een bepaalde richting maar hij laat hen, buiten de technische aanwijzingen natuurlijk, volkomen hun eigen richting volgen.

Wij maakten in Centro Antillano nog kennis met de charmante Luz Echevria, een bekende journaliste en dichteres uit Santo Domingo. Zij reist veel in de Zuid-Amerikaanse landen en zij verklaarde dat zij versteld stond van de culturele evolutie van Curaçao. In het buitenland, aldus deze journaliste beschouwt men Curaçao zuiver als een in- en verkoop haven, waar men alleen interesse heeft voor materiële goederen en zich om kunst niet bekommert. Doch dat blijkt nu toch niet zo te zijn. Want ontwikkeling van de cultuur heeft op Curaçao niet stilgestaan.

De tentoonstelling opent hedenavond om acht uur, en moge zich in een grote belangstelling van alle kunstminnenden verheugen.

In een klein treintje reden gisteren 48 CPIM-vacantie-planners over de Tafelberg, vrolijk nagekeken door de vele arbeiders, die met fosfaat of „lime-stone" bezig waren. Een excursie als deze is ongetwijfeld zeer leerzaam voor de schoolgaande jeugd. Er zijn dan ook verschillende vragen gesteld aan de heer Porck, bedrijfsleider van Nieuwpoort.

Europese integratie nog steeds aan zijden draadje

Amerika zendt speciale ambassadeur naar Brussel

„Te veel water in de wijn!"

Brussel. — Onverwacht is David Bruce, een Amerikaanse ambassadeur in speciale dienst, uit Parijs in Brussel aangekomen om besprekingen te voeren met Spaak en met Mendes France. Er gaan bovendien geruchten, dat de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken Dulles een dringend beroep op Mendes France zal doen om een verzoenende houding aan de dag te leggen en het welslagen van de conferentie te verzekeren.

Minister Spaak, de Belgische voorzitter van de conferentie der zes ministers van buitenlandse zaken, die worstelen met het EDG-verdrag, heeft gisteravond aan de pers verteld, dat er die avond geen oplossing zou komen. „Wij blijven nog laat doorwerken en komen Zaterdagavond weer bijeen", zo zeide hij.

De tegenvoorstellen van Spaak op de Franse amendementen zijn, naar verluidt, door de Fransen te vaag genoemd om te kunnen worden aangenomen.

In „Vrij Nederland", dat gisteren verscheen stond een cartoon van Jordaan, dat de situatie goed weergeeft. Men ziet op de tekening Mendes France een fles met EDG-wijn op het straaltje van het bekende Brusselse „Manneke Pis" houden. Foster Dulles die terzijde staat roept uit: „Nou niet te veel water in de wijn, jongeman".

Gaat Margaret Rose zich verloven?

Londen. — Volgens een blad van Labour gaat H.K.H. Prinses Margaret zich op haar 24e verjaardag, morgen, verloven met Colin Tennant, een zoon van Lord Glenconner.

Moekden. — De Britse Labourparlementsleden zijn in China per vliegtuig in Moekden aangekomen. Moekden is het industriële hart van China. Weinig Europeanen hebben de streek in de laatste vijf jaren bezocht.

Marine mutatie

's-Gravenhage. — Generaal Majoor der Mariniers P.J. van Gijn, commandant van het Korps Mariniers heeft de wens te kennen gegeven binnen niet al te lange tijd de zeedienst te mogen verlaten. Als zijn opvolger komt in aanmerking de Kolonel der Mariniers H.O. Romswinckel, thans commandant van het kamp der Mariniers Woestduin te Doorn, die ter voorbereiding van zijn taak binnenkort bij de staf zal worden geplaatst.

„Het is niet waar!"

Kapitein verklaart: „Iwan" gaf waarschuwingsschot

Burghhead. — De Nederlandse coaster „Dora", die volgens de berichten door een Russische kruiser beschoten zou zijn, is te Burghhead in Schotland aangekomen. De kapitein van het schip, Peik, ontkende, dat hij de reders van het schip bericht zou hebben gezonden, dat de „Dora" onder vuur zou zijn genomen door de Russische kruiser „Iwan" in de Golf van Finland. Toen hem de berichten getoond werden, was zijn antwoord: „Het is niet waar".

Hij zeide wel de kruiser gezien te hebben en de kruiser had inderdaad gevuurd, maar hij betwijfelde ten zeerste, dat zulks op de „Dora" was gericht en ontkende ook, dat hij het anker uitgeworpen zou hebben.

Hij gaf toe, dat zijn schip te dicht onder de Russische kust was gekomen en dat hij daarom de koers had verlegd. Volgens het rapport, dat hij uitbracht aan de Nederlandse consul te Burghhead, zou de „Iwan" slechts één schot hebben gelost. Toen hij de koers verlegd had, was er verder niet meer geschoten, zodat de conclusie moet zijn, dat de „Iwan" slechts gewaarschuwd heeft en meer niet.

Uitvaart voor de Gasperi

Trento. — Duizenden mensen vulden vandaag de kathedraal van Trento om de uitvaartdienst voor De Gasperi, oud-premier van Italië, bij te wonen.

Morgen zal het stoffelijk overschot van de grote staatsman naar Rome worden overgebracht, waar Maandag de staatsbegrafenis zal plaats vinden.

Curacaoenaar slachtoffer van gangster-overval

Willemstad. - De Curaçaoenaar E.H. Hosé, wonende op Marchena die met het s.s. „Bolivar" had gemonsterd heeft in New Orleans een hachelijk avontuur beleefd, waaraan zelfs vuurwapenen te pas zijn gekomen. Het gangsterdom is in de States nog lang niet uitgeroeid en zo kon het gebeuren dat toen Hosé in New Orleans enkele inkopen deed, hij overvallen werd. Hij werd beroofd en kreeg een schot in zijn dijbeen, waardoor hij zijn belagers niet kon achtervolgen.

De overval geschiedde des avonds omstreeks 9 uur. Na de beroving — ook de contanten werden geroofd — en het afvuren van het schot verdwenen de mannen — er waren er twee in het spel betrokken — in de avondlijke duisternis.

H. werd in het hospitaal opgenomen zijn toestand is uitstekend.

69e schip aan K.N.S.M.-vloot toegevoegd

Amsterdam. — Vanmorgen is als 69e schip voor de KNSM-vloot in de thuishaven Amsterdam aangekomen het motorvrachtschip „Alcetas", na een proeftocht waarop het door de KNSM-directeur, ir W.H. Kruyff voor de rederij was overgenomen.

De Alcetas is gebouwd te Groningen volgens een ontwerp van het eigen KNSM-bouwbureau. De doopster van het schip, mej. Marianne Kruyff bevond zich tijdens de proefvaart aan boord van dit onder de hoogste Lloydsklasse gebouwde vaartuig, dat beschikt over een scheepvaart-certificaat voor onbeperkte vaart.

De KNSM heeft op het ogenblik nog order lopen voor elf schepen.

Tokio. — De wervelstorm heeft in totaal aan 29 personen het leven gekost. Het aantal gewonden is 65, terwijl **32 mensen vermist worden.**

Recht tot het Hart

— Een pessimist is een optimist, die zijn theorieën in practijk heeft willen brengen.

Tafeltennis-tournooi Asiento

Zwier door Meit op de knieën gedwongen

Mej. van Nieuwenhoven sterkste bij de dames

Emmastad. — Gisteravond werden de clubkampioenschappen tafeltennis in Club Asiento voortgezet. Begonnen werd met de halve finales heren A. en B., waaruit na behoorlijke strijd geleverd te hebben in klasse A de heren Meit en Zwier de finale bereikten. Meit kwam als overwinnaar uit deze eindstrijd. In de klasse B kwamen de heren De Neef en Van Delden in de finale. Deze wedstrijd werd gewonnen door H. van Delden met 21—16, 15—21 en 21—14.

Na de halve finales heren volgden de halve finales dames A en B. De dames Nieuwenhoven en Zwier plaatsten zich in de finale in klasse A, terwijl in klasse B de dames Berends en De Neef zich in de finale speelden.

Deze finales werden uiteindelijk gewonnen in klasse A. door Mej. v. Nieuwenhoven met 21—16, 21—14 en in klasse B door de Neef met 21—15, 27—29 en 21—17.

Mixed-doubles

Hierna waren de mixed-doubles aan de beurt, waarbij men elkaar nogal eens voor de voeten liep. Er werd hier volgens afvalsysteem gespeeld. Van de eerste acht doubles kwamen de volgende teams in de halve finale: Both/de Winter tegen Zwier/Zwier en Heneman/D. Nebbeling tegen v. Nieuwenhoven/Meit. Ook hierin werd weer flink om de punten gevochten, zodat zich uiteindelijk in de finale plaatsten de doubles Both de Winter en v. Nieuwenhoven Meit, laatstgenoemden wonnen met 21—16— 21—11.

Na deze doubles was men aan de laatste finales toe en wel die tussen de dames van Nieuwenhoven en Zwier in de klasse A, welke gewonnen werd door v. Nieuwenhoven met 21—16; 21—14.

Daarna werd nog de finale heren A verspeeld, tussen Meit en Zwier. Deze wedstrijd bestond uit „best of five. De wedstrijd kenmerkte zich aan beide kanten door verdedigend spel, zodat soms eindeloze lange rallyes uitkwamen. De eerste set werd door Meit gewonnen met 21—9, de tweede was wederom voor Meit met 21—17, de derde was voor Zwier met 15—21, terwijl de laatste set de overwinning aan Meit bracht met 21—12.

Na afloop van de wedstrijden — het was inmiddels bijna middernacht geworden — nam de heer B. Oostlander van het bestuur van de Sportclub Asiento het woord. Voordat hij overging tot het uitdelen van de prijzen richtte hij eerst een hartelijk woord van dank aan het adres van het echtpaar Zwier, dat de organisatie van dit tournooi in handen had.

Bij de heren was het de heer I. Meit, die beslag wist te leggen op de eerste prijs in de heren A-afdeling.

Hij zwaaide de heer en mevrouw Zwier lof toe voor de keurige wijze, waarop zij de zaak voor mekaar hadden „gebokst".

Vervolgens ging hij over tot het uitdelen van de prijzen. De eerste en tweede prijswinnaars kregen allebei een medaille met aan de ene zijde de afbeelding van een tafeltennisspeler „in actie" en aan de andere kant de inscriptie: „Sportclub Asiento — Curaçao" „Kampioenschap 1954" met vermelding van de prijs (1e of 2e) en afdeling.

Aan de winnaars van de Asiento tafeltennis kampioenschappen 1954 bieden wij onze hartelijke gelukwensen aan en wij wensen de nieuwe tafeltennis club in oprichting op Emmastad veel succes toe.

Zilveren huwelijksfeest in Cepim-hotel

Emmastad. — Heden herdenken de heer en mevrouw J. Mehrengs-Lercl de dag waarop zij 25 jaar geleden in het huwelijk traden. De heer Jan Mehrengs is Manager van het CPIM-hotel te Emmastad, in welke functie hij enige maanden geleden de heer Aloysius H. Cranen opvolgde.

Hedenavond wordt er, naar wij vernemen, door het jubilerende echtpaar een receptie gehouden in de lobby van het hotel. Ongetwijfeld zullen zeer velen van de gelegenheid gebruik maken om de sympathieke Mehrengs de hand te drukken.

Ook de „Amigoe" wil niet achterblijven en wenst de heer en mevrouw Mehrengs van harte proficiat!

Dr. Goslinga naar Nederland

Willemstad. — Vandaag vertrekt dr W. Goslinga met ziekteverlof naar Nederland. Met zijn vertrek verliezen de Nederlandse Antillen een markante persoonlijkheid, een man van grote eruditie en deskundigheid van zaken, die de Nederlandse Antillen op tal van posten als een harde werker heeft gediend. Een man, aan wie het onderwijs veel te danken heeft, want onder het beleid en initiatief van dr Goslinga heeft het onderwijs in de Antillen een enorme vlucht genomen.

Wij wensen dr Goslinga spoedig een algeheel herstel toe.

Niet alleen de dagelijkse wasbeurt

Wijkzuster is verpleegster en sociale huisbezoekster tegelijk

Als vroeger de buren de wijkzuster ergens zagen binnengaan, was de eerste gedachte die bij hen opkwam: „Wie zou er ziek zijn?" Want er is een tijd geweest en hij ligt niet zo erg ver van ons, dat de wijkzuster wijkziekenverpleegster en niet, of niet veel, meer was dan dat. Daarmee willen wij niets ten nadele van de vroegere wijkverpleegsters zeggen, integendeel. Het is moeilijk, om niet te zeggen, bepaald ondoenlijk, ook maar bij benadering te zeggen, wat de wijkziekenverpleegsters heeft betekend en zelfs, hoevelen aan haar goede zorg het behoud van hun leven te danken hebben gehad. Maar de geneeskunst heeft in de loop der jaren veranderingen ondergaan en daarmee is ook de taak van de wijkverpleegster gewijzigd. Zij is niet langer alleen verpleegster, steeds meer ligt haar werk op het terrein van de gezondheidsvoorlichting. Zij helpt niet alleen de zieken om weer gezond te worden, neen, ze helpt ook de gezonden om gezond te blijven. En dit werk vergt uiteraard een heel andere instelling dan die van de zorgende, steeds redderende verpleegster, die hier een verbandje aanlegt en daar een wasbeurt geeft en dan weer verder jakkert naar een volgende patiënt, die wacht op een injectie.

Gezondheidsvoorlichting belangrijke taak

Natuurlijk moeten deze dingen ook nu nog gebeuren en ze zijn zelfs voor het goed uitoefenen van de nieuwe taak onontbeerlijke hulpmiddelen, maar het is niet de hoofdzaak van het werk. De wekelijkse wasbeurt van een invalide bejaarde is een welkom entree voor de zuster in het huis, waar zij nu een ongedwongen gelegenheid heeft voor een opbeurend praatje, voor een verantwoord advies omtrent woontoestanden, voor het klaarmaken van voedsel voor de bejaarde of waar ze op die manier op de hoogte komt van moeilijkheden, die de aanwezigheid van een invalide, die teveel verzorging vereist, in een gezin betekenen kan. De wijkzuster wordt gemakkelijk de vertrouwde van mensen, die zij op een of andere manier komt helpen. Door te luisteren, door een verstandig woord een welgemeend advies kan ze soms de gedachten in een bepaalde richting sturen, waardoor de mens zelf een oplossing vindt voor zijn moeilijkheden of waardoor hij de weg ziet, welke hij moet gaan om tot een oplossing te komen. Door het contact dat de wijkzuster heeft met de bevolking via consultatiebureau voor zuigelingen en kleuters, door huisbezoek enz. is zij bij uitstek de persoon tot wie men gemakkelijk komt met problemen van allerlei aard. Dat bergt natuurlijk ook een gevaar in zich. De wijkverpleegster zal er voor moeten waken, dat zij niet te veel van zichzelf gaat vergen, maar ook, dat zij niet te veel moeilijkheden voor anderen oplost.

Wanneer men de taak van de wijkverpleegster in onze tijd zo beziet, volgt daaruit al vanzelf, dat dan de opleiding ook daaraan moet worden aangepast. De wijkzuster zal, evenals vroeger, een technisch bekwame verpleegster dienen te zijn, maar daarnaast zal zij op de hoogte moeten zijn van techniek van voorlichting van sociale mogelijkheden en voorzieningen, zij zal zelf een sterke persoonlijkheid moeten zijn om anderen te helpen hun persoonlijkheid te ontwikkelen. Het is duidelijk, dat de wijkverpleegster, die dus is geworden tot sociale huisbezoekster, bij haar werk zal stuiten op gevallen, die eigenlijk niet op haar terrein liggen maar die het inschakelen van andere instanties wenselijk en nodig maken. Ook dan is het weer zaak afstand te kunnen doen. De mensen verwijzen naar de instantie of de persoon, tot wie zij voor dit geval het beste kunnen gaan.

Wij zijn meer dan eens in de gelegenheid geweest hoe het werk van de wijkverpleegsters van het Wit-Gele-Kruis als het ware vanzelfsprekend aansluit bij dat van de maatschappelijke werkster.

Belangrijker nog dan alle technische kennis en alle niet minder noodzakelijke scholing voor het beroep van sociale huisbezoekster-wijkverpleegster is de persoonlijke instelling van haar, die dit beroep uitoefenen. Het is wel een bewijs van het juiste inzicht van het bestuur van het Wit-Gele Kruis op Curaçao waar het vraagstuk van de all-round wijkverpleegster in het middelpunt van de belangstelling staat, dat men ook aan deze kant van de zaak alle aandacht schenkt.

De zusters van W.G. Wijkverpleging hebben niet alleen aandacht voor de geestelijke hygienische facetten van het werk, maar de sociale sector laat hen zeker ook niet onberoerd. Want wanneer zij bepaalde gezinnen benaderen, ontmoeten de wijkverpleegsters vele problemen, die haar terecht doen duizelen. En ook is het zo, dat een zuster van het Wit Gele Kruis overal en altijd raad op weet. Want zo handig en gevat zijn ze wel.

FLIMSTUDIEGROEP MET STOMME DUITSE FILM

Willemstad. — De volgende filmstudiegroep-avond wordt gehouden op Woensdag 25 Augustus a.s. (20.30 uur) in het Cultuurcentrum.

Vertoond wordt **„Mutter Krausens Fahrt Ins Glück"** van Piel Jutzi. (Duitsland, 1929.)

Deze stomme film zal aan de piano worden begeleid door de heer W.D.C. Epker.

Statius Muller programma

Willemstad. — Zoals bekend zal Wim Statius Muller Maandagavond 20.45 uur in Roxy concerteren. Het volgende programma wordt ten gehore gebracht: Engelse suite nr 3 in g-kl van Joh. Seb. Bach; sonate in F-kl opus 5 van Joh. Brahms, voorts valses nobles et sentimentales van Ravel. Sonate van Bernad Wagenaar en de Hongaarse rhapsodie nr 6 van Fr. Liszt.

Auto-bedetocht

W'stad. — Gelijk wij reeds meldden zullen morgen, op het feest van het Onbevlekt Hart van Maria, auto-bedetochten gehouden worden naar de 7 Maria-kerken van dit eiland.

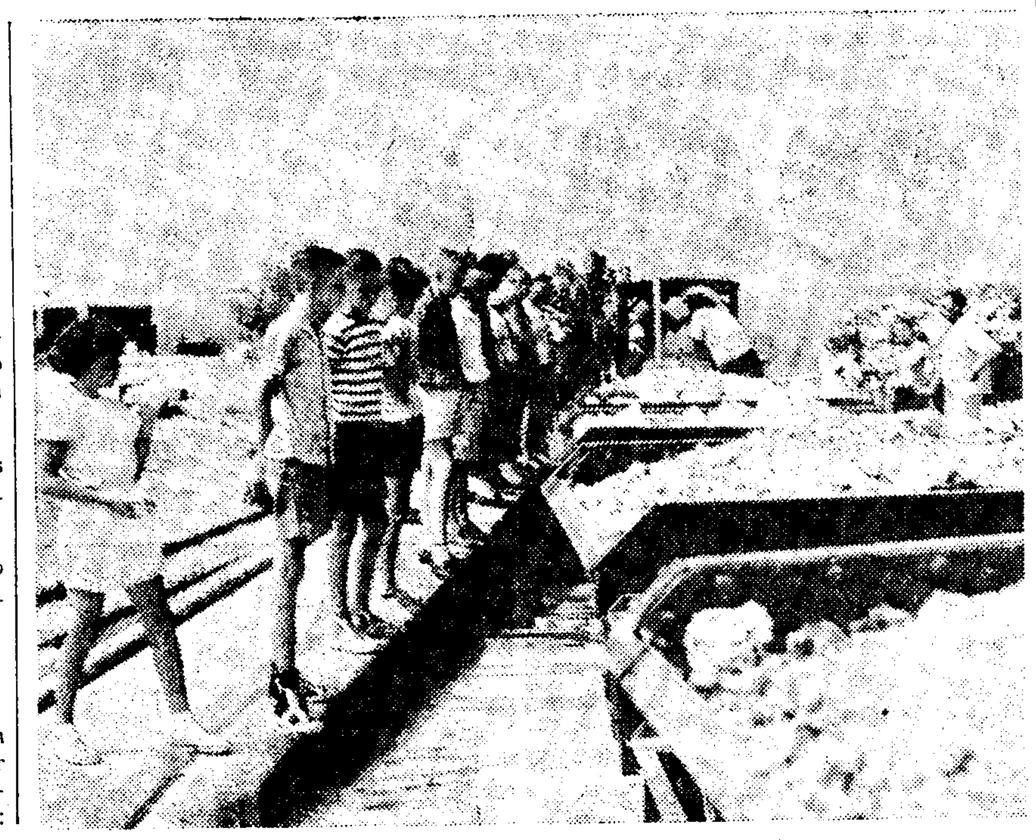
De verschillende groepen vertrekken van de kerk van Coromoto bij Mundo Nobo en eindigen de bedevaart in de kerk van Pietermaai, alwaar aan iedere groep zegen met het Allerheiligste gegeven zal worden.

De vertrektijden zijn resp. 11 uur v.m. 1—3 en 5 uur n.m.. Gedurende de tocht zal gebeden worden voor intenties door Zijne Hoogw. Exc. Mgr. A. v.d. Veen Zeppenfeldt opgegeven, welke intenties successievelijk bij het verlaten der kerken zullen worden bekend gemaakt.

Zij die wensen deel te nemen gelieven ten spoedigste aan Mej. Telma v. Rosberg (telefoon 3241) te doen weten, op welke tijd zij denken te vertrekken.

Steekpartij op Suffisant

Willemstad. — Op Suffisant heeft gisteravond weer een steekpartij plaatsgevonden. In de nabijheid van de bioscoop is de 21-jarige C.L. tijdens een vechtpartij met een mes gestoken. De juiste dader is nog niet bekend, de recherche heeft de zaak in onderzoek.

Ook de kabelbaan, waaraan de volle treintjes naar beneden gelaten worden om tezelfdertijd een lege wagenslieft naar boven te halen, trok de belangstelling van de jongelui van onze Oliegemeenschap. Een locomotiefje trekt de volle wagentjes op hun plaats, de kabel wordt eraan bevestigd en daar gaan zij naar beneden. Op de foto zien wij hoe de jongelui naar het treintje kijken op het moment, dat de locomotief het op zijn plaats trekt. Geheel links zien wij vaag de figuur van de heer Schriers, onder wiens leiding deze excursie naar de Mijnmaatschappij Curaçao op Nieuwpoort stond.

C.P.I.M. mutaties

Aangekomen van Nederland:
A.G. Vissers, B. Lagendijk, D.B. Zefrin, G.L. Rigaud, A.R.T. Henze, R.T. Macares, A. v.d. Pijl, J.P. Hessels, A. J. v.d. Bos, Mej. A.H.J. Singelenberg, A.B. Schinkel.
Van Georgetown:
H.R. Hu-A-Ng.
Vertrokken naar Nederland:
M.H. ter Ellen, W.K. van Houten, E. Beuker, J.G. de Jong, A. Vermeulen, J.J. Wassenburg, J. v.d. Zwan, L.P. Martha, G.C.L. van Marsbergen, T. Hubers, C. v. Weert, M.F.P. van Lieshout, J.R. Noorman, W.J.H. Eradus.
Naar San José:
H.D. Wilsoe en
Naar Las Piedras:
A.P. Sipman.

Instrumenten van het orkest

Willemstad. — Binnen zeer korte tijd kan onder auspiciën van het C.C. C. en in samenwerking met de Sticusa in Nederland de tentoonstelling „Instrumenten van het Orkest" worden tegemoet gezien.

Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer Melfor kunnen worden opgebeld onder No. 0-3142. B. g.g. nadere inlichtingen tel. No. 2400.

Staatsinstellingen van Suriname

Willemstad. — Onder bovenstaande titel schreef de oud-president van het Surinaamse Hof en oud-voorzitter van de Surinaamse Regeringsraad, mr dr J. A.E. Buiskool, een boek, dat in „De Surinamer" van 12 dezer door C.R. Biswamitre werd gerecenseerd en naast lof ook zure critiek inhield.

Uit deze critiek plukken wij enkele zinnen, zoals:

Dik en duur, het boek telt meer dan 650 pagina's, waarvan best 300 bladzijden konden worden gemist, de bril waardoor hij de realiteit bekijkt is vaak nogal beslagen. Er zijn onderdelen, die niet geheel actueel meer zijn, enz..

De recensent vergat echter in zijn beoordeling de prijs van het boek te vermelden.

Bibliotheek groeit

Willemstad. — De Wetenschappelijke Bibliotheek ontving deze maand ruim 200 boeken op medisch, rechtswetenschappelijk, cinematografisch, toneel- en verschillend ander gebied. Daarnaast ontvingen zij tevens een 50 afleveringen van tijdschriften over dezelfde bovengenoemde gebieden.

Post-bevorderingen

Willemstad. — Bevorderd zijn ingegaan tot brievenbestellers de navolgende personen: O. de J. Borgschot. E. D. Coffie, C. V. Maria, L. V. Martina, A. C. Wever en V. M. Nieuw.

Bevorderd tot hulpbrievenbestellers de navolgende personen: F. E. Albers, G. L. Ricardo, H. R. A. Ursula en J. F. E. Kramers.

De betrokkenen werden ten kantore van de directeur van hun bevorderingen in kennis gesteld.

J.P.F. en het volkszwembad

Naar aanleiding van diverse telefoontjes van onze leden om inlichtingen omtrent bijdragen voor het op te richten volks-zwembad in Suriname, kan ik alvast mededelen dat ons per schrijven No. 1050 dd. 12 Augustus door de Gouverneur van Suriname bereids is verzocht mede te willen werken aan dit lofwaardige streven.

Dat het JPF bestuur deze actie ten volle zal ondersteunen behoefd geen verder betoog.

De heer A. Th. Simoons die momenteel in Suriname vertoefd heeft als opdracht van het bestuur o.a. deze materie te bespreken.

Degenen die alvast hun bijdragen wensen te storten kunnen dit doen op de intekenlijst bij de administratrice op het J.P.F. kantoor. T.z.t. zullen ook onze wijkmeesters over intekenlijsten beschikken. Ik wek U allen op naar vermogen bij te dragen voor dit prachtige doel.

R. C. Bos Verschuur
wnd. voorzitter J.P.F.

Suriname en het Statuut

Willemstad. — In een der Antilliaanse bladen heeft een bericht gestaan over de behandeling van het Statuut door de Staten der Nederlandse Antillen, waaraan bedoeld blad toevoegde, dat de Antillen als laatste rijksdeel het Statuut zouden behandelen, aangezien Suriname reeds eerder het Statuut in behandeling zou nemen.

Deze berichtgeving lijkt ons gelogenstraft, indien wij in de Surinaamse „De Tijd" lezen, dat de Nederlandse Antillen op 26 Augustus a.s. het Statuut gaan behandelen en daaraan de vraag koppelt, wanneer de Staten van Suriname het Statuut gaan behandelen.

Momenteel zijn de Staten van Suriname verwikkeld in een onverkwikkelijk debat tussen Regering en enkele interpellanten terzake vermeende corruptie. Het wil ons voorkomen, dat de behandeling van het Statuut wel niet eerder aan de orde gesteld zal worden dan na afhandeling van de interpellatie.

Rijwielen blijven verdwijnen

Willemstad. — Bij de stadsrecherche kwam de aangifte binnen van de diefstal van een rijwiel. Ondanks het feit dat de recherche steeds weer optreedt, zijn er toch steeds weer candidaten voor een plaats in de cel.

Zaak Schouten 31 Augustus weer voor

Willemstad. Vlak voor het ter perse gaan van deze editie vernamen wij dat de zaak tegen Mej. Jopie Schouten op 31 Augustus weer voor het Hof in behandeling wordt genomen.

Aanbesteding

Willemstad. — Er werd een aanbesteding gehouden voor het maken van een terrein-afscheiding op Steenrijk voor de bouw van 53 volkswoningen. Er werd als volgt ingeschreven: **P. F. Cijntje** *f* 16.500.—; **J.L. Guy** *f* 17.500 en *f* 20.000.— en **Vorst** *f* 21.955.

Beursalen met charterplane naar Nederland

Willemstad. — Als gevolg van de reis van Landsminister Plantz naar Nederland, waar de heer Plantz besprekingen voerde met verschillende belastingautoriteiten te Rotterdam, gaan Dinsdag a.s. verschillende beursalen naar Nederland. Deze beursalen worden tewerkgesteld bij de gemeentelijke belastingdienst te Rotterdam en gaan zich daar in dit werk bekwamen.

In totaal vertrekt Dinsdag a.s. een groep van 50 beursalen, zowel van de Landsregering, als van de eilandsbesturen van Aruba en Curaçao. Op de 29e Augustus vertrekt een DC-6 B naar Nederland met ruim 60 beursalen. Naar alle plaatsen in Nederland gaan deze jongelui om zich in verschillende takken van arbeid te bekwamen.

VAART EN VLUCHT

Het KLM vliegtuig dat Donderdag van hier vertrok, landde gisteren 23.05 uur Ned. tijd op Schiphol.

Het K.L.M.-vliegtuig, vertrokken uit Amsterdam op Donderdag, landde hedenochtend om 01.00 uur op Curaçao, Het toestel dat Vrijdag van Amsterdam vertrok arriveerde op Curaçao hedenochtend om 06.10 uur.

Haven: Vrachtschepen 6 in, 4 uit; Tankschepen 8 in, 13 uit; Zeilschepen 9 in, 8 uit. Passagiers landend 28, vertrokken 6, doorgaand 235.

Hato: Vliegtuigen 12 in, 13 uit Passagiers landend 120, vertrokken 196, doorgaand 30.

Dierenbescherming in een heldhaftige vorm

Drie musketiers zijn getuige van een nachtelijke „grotten"-expeditie

Ze hadden die avond veel langer dan gewoonlijk op de porch van de conservator gezeten. De zakenman, de journalist en de heer des huizes, die sinds enkele dagen een bohémien-achtig leven leidde, omdat zijn vrouw voor onbepaalde tijd naar Costa Rica vertrokken was.

De avond-koelte deed hen goed, de drie heertjes achter hun whisky-soda. Oudergewoonte had de journalist een bank voor zich alleen nodig, welk meubel hij zo lang als hij gewassen was, in zijn totale lengte bezette op de wijze van een Rhadja, die de parade van zijn vrouwen in alle gemoedelijkheid gadeslaat.

De zakenman zat zwaar te peinzen over de nogal boude bewering van zijn gastheer, dat spoediger dan men verwacht, voor Curaçao de magere jaren zullen komen en Bonaire eens een rol van grote betekenis zal gaan spelen in de ontwikkeling van het Caraibisch gebied. Speculeren en fantaseren deed hij gaarne. Zijn gedachten maakten vaak de dolste capriolen. Zó dol eens, dat hij verwarring stichtte onder zijn vrienden en hij de gedeputeerde daardoor eens tot het wonderlijkste initiatief van zijn loopbaan had weten te brengen. De journalist vond dit uiteraard prachtig. Het was dan ook uitsluitend om deze bizarre karaktertrek van zijn overigens nogal behoudzuchtige vriend, dat hij hem mocht lijden en het in zijn gezelschap kon uithouden.

Het gesprek stokte. Er was niets meer hoorbaar dan het kraken van de stoel waarin de zakenman zacht zat te wiegen, en de ijle roep van een nachtvogel. De conservator had al lang gemerkt, dat ze geen zin hadden vroeg naar huis te gaan. Ze wilden eens vrij onder elkaar zijn en doen waar ze zin in hadden zonder bedilzuchtige vrouwen om zich heen, die hen alsmaar herinnerden aan hun plichten en nooit aan hun rechten. Ten andere was het duidelijk, dat ze hem niet alleen wilden laten. Heel alleen is maar verdrietig en een man zonder aanspraak is als een plant, die geen zon krijgt.

De nacht was om hen heen. De schemerlampjes spreidden een minuscuul licht over de gele tegeltjes van de porchvloer. Boven hun hoofd hing de mist van hun gedachten. In de naburige tuin trok het staketsel van een lui wentelende watermolen grillige lijnen tegen de geheimzinnige nachthemel. Achter het hoofd van de journalist wiegde een tuturutu-bloesem. Ze luisterden alle drie naar de stilte en dachten — misschien wel tegelijk — dat ze zich nog nooit tevoren zo tevreden gevoeld hadden.

Het glazen klokje op de etagère in de huiskamer had juist twaalf maal klingelend het middernachtelijk uur aangekondigd, toen de journalist zijn benen optrok en zijn oren in de wind legde. Hij had verdachte geluiden vernomen uit de naburige tuin, geschuifel van voeten en de stem van een man. De conservator merkte het eveneens en liet zijn mond openvallen om beter te kunnen luisteren. Ook hij hoorde de gedempte stem van een man en eigenaardige holle geluiden, alsof iemand door een trechter sprak. En hij vond het een gelukkige omstandigheid, dat hij niet alleen thuis was. Want hoewel hij niet kinderachtig was, had hij bij dergelijke gebeurlijkheden toch maar het liefst mensen om zich heen.

Hij stond op en liep instinctmatig de tuin in, in de richting van de stem en het voetengeschuifel. De twee anderen kwamen hem na.

Zij hoefden niet lang te gissen vanwaar het geluid kwam. Langs de grijze contouren van de waterput achter de haag van wild gegroeide cayenne gleed de lichtstraal van een flashlight. Zij slopen op hun tenen naderbij en luisterden met ingehouden adem.

Er was iets gaande bij de put, eigenlijk eerder *in* de put. De conservator

Luchtige liflafjes van Car Amba

trok de stoute schoenen aan en riep: „Peter, ben jij het?" Want hij had de zenuwachtige stem van zijn buurman herkend. Er kwam antwoord terug. Ietwat onvast en verlegen. Het wekte de intense nieuwsgierigheid van de drie musketiers, die de cayennestruiken opzij bogen om zich door de opening naar de overzijde te begeven.

En daar zagen zij het wonder. Een man, schrijlings staande op een half verweerde balk boven de brokkelige putrand en een zwaar voorwerp met een touw in de diepte aflatend.

„Wat is er in godsnaam gaande," vroeg de conservator bezorgd. Hij vreesde dat de buurman aan het slaapwandelen was, en hij had wel eens gehoord dat je zo'n slapende wandelaar nooit bij zijn naam mocht noemen om hem niet aan het schrikken te maken.

„Hier, help me even," riep de somnambuul, „het is een honds karwei. Laat dat touw maar vieren. Juist, nu gaat het beter!"

De journalist, tuk op nieuws, hing met zijn hele lijf over de putrand. Want hij wilde zich niets van dit nachtelijk avontuur laten ontgaan. In de diepte zag hij een schichtig lichtschijnsel, alsof de wind speelde met een kaarsvlam. Hij dacht bij zichzelf: god mag weten wat hier gaande is. Maar dat kan ook niet schelen. De ontknoping komt vanzelf.

En toen hoorden ze alle drie uit de ingewanden der aarde een hoge, wat ijle stem, van een vrouw. Ze keken de buurman vol ontzetting aan. Was zijn vrouw in de put gevallen? Had zij zich in een vlaag van verstandsverbijstering in de diepte geworpen? Of had hij haar zelf naar de putbodem gezonden in een onbewaakt ogenblik van algehele onthechting aan alles wat hem lief was, en had hij daar nu spijt van! Hier moest onmiddellijk ingegrepen worden.

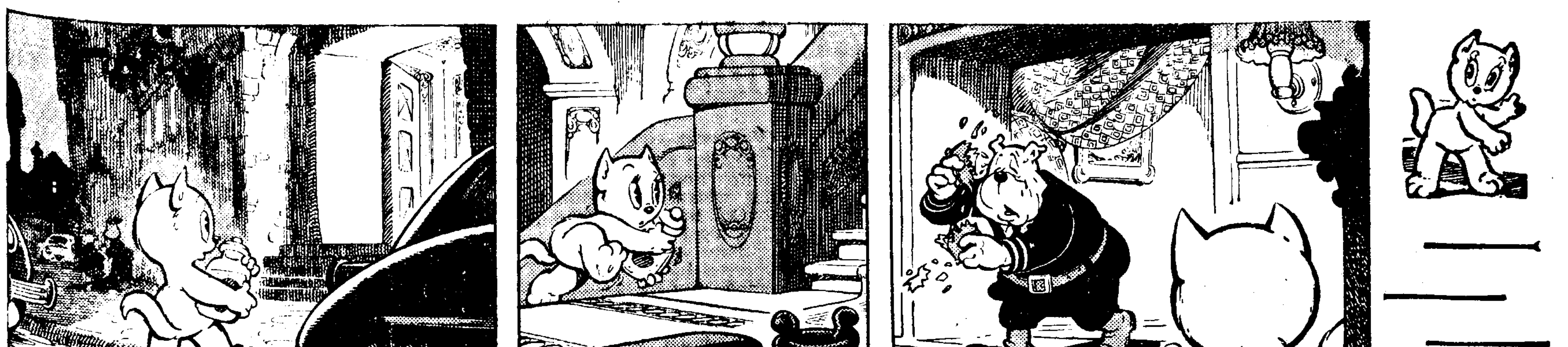
Zij wierpen zich op het touw en trokken dit, met één been op de kreunende dwarsbalk staande, naar omhoog. Het licht kwam naderbij. De journalist, die slechts pro forma zijn hand mede aan het touw geslagen had doch daarop niet de minste opwaartse kracht uitoefende, liet zijn mond van verbazing openvallen. Want hij had de contouren van een vrouw gezien, in short gezeten op een balkje dat aan het uiteinde van het touw bengelde. De vrouw van de buurman, dat was duidelijk. En daar trok zij zich aan de verweerde dwarsbalk, die al die tijd het leven van haar en haar gemaal — hoewel kreunend — geschraagd had, uit de put omhoog als een verrezene op een middeleeuws Laatste Oordeel-schilderij. En in haar hand hield zij behalve een uitgebrande zaklantaarn, een minuscuul poesje, dat 35 meter onder de aarde een bad genomen had en daarvan de duidelijke sporen droeg.

Toen allen zich veilig van de onzekere wanden van de put verwijderd hadden, legde de conservator zijn hand op des buurmans schouder en zeide: „Nu vertel eens, Peter, wat jullie in godsnaam aan het uitspoken bent!"

Het verhaal kwam er nog al brokkelig uit. Het was prozaischer dan de journalist had gedacht. Des buurmans hond had de poes over de putrand gejaagd. En gezien buurman noch buurvrouw als goede dierenvrienden het over hun gemoed hadden kunnen verkrijgen een poes 35 meter onder de aarde een eenzame verdrinkingsdood te laten sterven, hadden zij besloten tot een grotten-expeditie, zij het met eenvoudiger middelen dan de mannen van Pierre St. Martin. Peter had zijn gade met mannenmoed in de ingewanden der aarde neergelaten, haar opdragend niet weer tot de bewoonde wereld terug te keren, tenzij in het bezit van een poes, levend of dood. Ook dood, want poesen kunnen overal beter de laatste adem uitblazen dan in een welput op een erf waar nog nooit één druppel leidingwater gestroomd heeft!

Tom Poes en het kunsthars-hart

1855

1955. — Intussen was Tom Poes langs een andere weg ook naar de Kleine Clubgegaan. In zijn hand droeg hij de fles, waarin hij het hart van professor Sickbock gedaan had.

Lange tijd had hij geaarzeld, wat hij ermee moest doen.

„Het is het hart van een schurk!" dacht hij. „Laat ik het weggooien. Met dat hazehart is Sickbock onschadelijk en zal hij niemand kwaad doen, terwijl hij met zijn eigen hart........."

Maar toen schudde hij het hoofd. „Nee!" mompelde hij, „Niemand heeft het recht het hart van een ander weg te gooien."

En zo holde hij dus even later het fraaie gebouw van de Kleine Club binnen, op zoek naar de wenende geleerde.

Toen hij bij de ingang van de grote zaal aankwam, trad er juist een van de leden naar buiten en Tom Poes ging wat opzij om hem te laten passeren. Doch het lid merkte hem niet een op — het was te zeer verdiept in zijn eigen zorgen.

De oplettende lezer zal reeds hebben gezien, dat het niemand anders was dan commissaris Bulle Bas. Doch hoe was de stoere, harde politiechef veranderd!

Terwijl de tranen hem over de wangen stroomden, verscheurde de eens zo ruwe beambte zijn notitie-boekje.

„Bekeuringen!" hoorde Tom Poes hem snikken. „Altijd bekeuringen! Aardige, jonge agenten die niet genoeg bekeuringen thuisbrachten gingen de laan uit! Nooit een vriendelijk woord — nooit eens pret! Ach, ach! Wat heb ik gedaan! Hoe heb ik ooit zo kunnen zijn? Maar nu zal alles anders worden!"

„Tjonge!" mompelde Tom Poes. „Het ziet er naar uit, dat Bulle Bas zijn eigen hart al weer heeft! Zo praat een plastic-commissaris niet!"

Probleemloze en DISCOPHILIE

problematische meesterwerken

Beethoven's en Diabelli-variaties

Een van de merkwaardigste Beethoven-scheppingen zijn de 33 variaties op een wals van Diabelli op. 120 voor klavier. „De microcosmos van het gehele Beethovense genie, ja zelfs een afbeelding van de gehele wereld te tonen", zegt Hans von Bülow. „Dit werk mag niet gespeeld worden", zegt Paul Bekker, die het overigens ook in geen geringe superlatief noemt: „Das monumentalste Denkmal einer wahrhaft groszsinnigen Heiterkeit". Zo is er altijd een zekere tegenspraak geweest over de Diabelli-variaties. Voor de een vertegenwoordigen ze opperste genialiteit, voor de ander zijn ze juist over de schreef van het gezonde verstand, zoals de sonate op. 106, die volgens Bekker ook al niet gespeeld mag worden, zoals de „Grosse Fuge", waarvan een van Beethoven's vurigste bewonderaars, Hugo Wolf verklaarde, dat hij er niets van begreep. Of zoals zo menige passage uit de Missa Solemnis, die voor een apparaat is geschreven, dat wellicht niet bestaat.

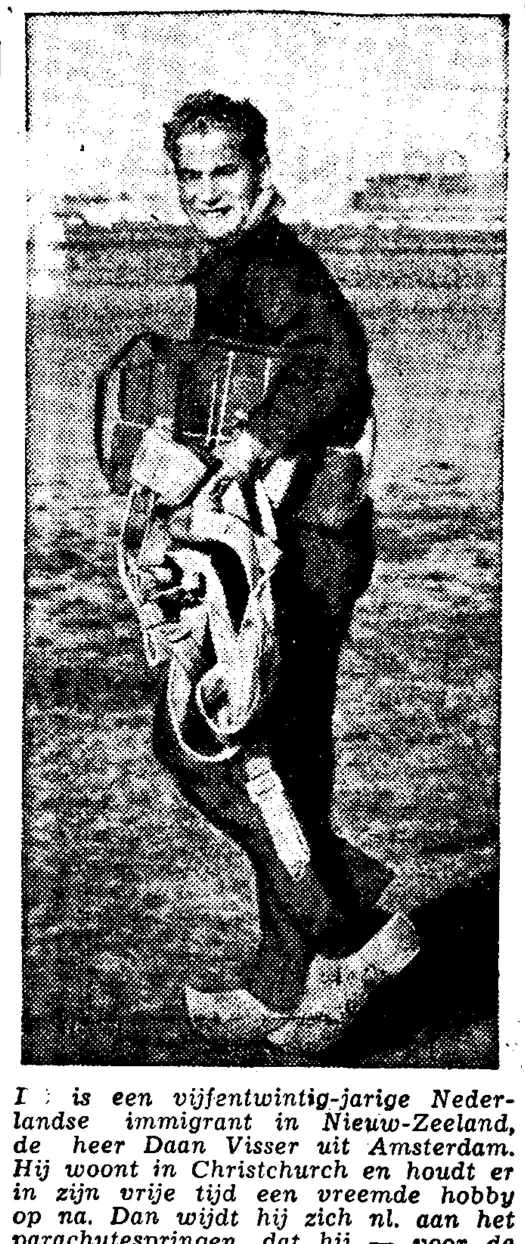
Tot die categorie van verheven en problematische werken behoren in ieder geval de Diabelli-variaties, die volgens Bekker eveneens zijn geschreven voor een klavier, dat niet bestaat en nooit bestaan zal. Ze zijn in ieder geval het werk van een man, die aan niets meer dacht, terwijl hij componeerde, omdat hij voor zichzelf leefde, ademde, voelde en hoorde in tonen, die uitsluitend voor zijn innerlijk oor bestonden. Zeer diepzinnige, geheel in zich zelf gekeerde mijmeringen wisselen af met bizarre, grillige, bijna angstaanjagende uitbarstingen van een onmenselijke humor en dat alles naar aanleiding van het onnozele walsje, dat Diabelli, de muzikale muziekuitgever, schreef en aan een aantal zijner componistenrelaties voorlegde met het verzoek er variaties op te schrijven, die hij in een bundel heeft uitgegeven. De jonge Liszt heeft daar ook aan meegedaan, maar er is er niet een, die er zijn naam langer dan een dag mee heeft kunnen vereeuwigen. Als een elk temidden van louter eendagsbloemen rijzen Beethoven's variaties op.

In zekere zin zijn natuurlijk de technische problemen van de planistiek, door de hedendaagse virtuozen wel opgelost. De opname, die Decca heeft gepubliceerd op LXT 2804, gespeeld door de Amerikaan Julius Katchen, legt daar 'n nieuw en indrukwekkend getuigenis van af. Wat kan een groot pianist op een moderne Steinway-vleugel al niet voor elkaar krijgen! En het bewonderenswaardige is, dat Katchen ervan afziet loutere virtuositeit te bedrijven ten koste van Beethoven's variaties, doch zich zeer diep heeft ingeleefd in de aard van deze eigenzinnige stukken, die hij met een opvallende helderheid van intellect en objectiviteit van gevoel benadert. En natuurlijk: men kan ook nu weer grondig van mening met hem verschillen, want de meningsverschillen over de Diabellivariaties en hun vertolking zullen eeuwig en onoplosbaar zijn. Maar Katchen heeft een zeer indrukwekkende bijdrage aan het dispuut geleverd.

Problem[illegible] eigen aan de [illegible] meesterschap. Om dat te ondervinden moet men luisteren naar de Londonplaat OL 50006 in de serie „L'oiseau Lyre", geïntroduceerd door Decca, waarvoor Jacques Lancelot en het huisorkest van „L'oiseau Lyre" onder Louis de Froment het Klarinetconcert K.V. 622 van Mozart gespeeld hebben, ook een van de werken uit de laatste periode van de meester, ook een van de toppunten der muziek en zo simpel, wijs, onproblematisch en mededeelzaam, dat de eenvoudigsten van harte het stuk volledig kunnen genieten, vooral dan in deze uitmuntende uitvoering. Aan de keerzijde staat de Sinfonia concertante in Es gr. t. K.V. 297 B, in 1778 geschreven voor de Parijse „Concerts spirituels" met obligate partijen voor fluit, hobo, hoorn en fagot. Het zijn waarlijk twee schatten die op deze plaat verenigd zijn.

En wat dan te zeggen van de problematiek in meesterwerken van Haydn als men bijeenvindt op Decca LXT 2847: de Symphonieën 96 in D gr.t. en 97 in C gr.t. volmaakt gemusiceerd door Eduard van Beinum en het Concertgebouworkest. Problematiek is er niet, maar wel een onbeschrijfelijk geestrijk genot van muziek, die onuitputtelijk is in haar vondsten en zich volledig openbaart onder van Beinum's meesterhand: zeer fijn, zeer precies en in de ideale tempo, waarbij alles kan zingen en nooit iets zwaar wordt.

Welk een tegenstelling tot Brahms' Derde Symphonie, die Karl Böhm speelde voor Decca LXT 2843 met de Wiener Philharmoniker. Dit is een in zijn soort voortreffelijke, typisch Duitse lezing van Brahms, „wuchtig" en zeer vol van klank. Ook Brahms is een man, over wiens interpretatie nog veel valt te zeggen. Hoort men hem van Toscanini of van van Beinum dan wordt men er plotseling weer aan herinnerd, dat zijn symphonieën toch eigenlijk kamermuziekstukken zijn. Maar beide dirigenten zijn geen Duitsers, en de Duitse lezing, die natuurlijk autoriteit heeft, speelt Brahms doorgaans veel zwaarder. Hier is daar dan een prachtig voorbeeld van. En Brahms' Derde is wel de gaafste zijner symphonieën.

I[illegible] is een vijfentwintig-jarige Nederlandse immigrant in Nieuw-Zeeland, de heer Daan Visser uit Amsterdam. Hij woont in Christchurch en houdt er in zijn vrije tijd een vreemde hobby op na. Dan wijdt hij zich nl. aan het parachutespringen, dat hij — voor de Nieuw-Zeelanders althans — op een vreemde manier beoefent. Hij trekt n.l. voor de sprong zijn schoenen uit en doet er zijn klompen bij aan. Hangend aan de parachute daalt hij dan langzaam, met klompen geschoeid, terug naar de aarde. Hier ziet men hem met klompen en al vóór een sprong van 2000 voet op het vliegveld van Christchurch.

Vliegende Schotel ?

Rio de Janeiro. — Een gezaghebber van een lijntoestel heeft medegedeeld, dat zijn vliegtuig tussen Florianopolos en Santos over een afstand van 600 km., is gevolgd door een voorwerp, dat „een fel licht uitstraalde" en dat aanvankelijk sneller vloog dan de vliegmachine. Het vreemde toestel is ook van af de grond waargenomen.

Londen. — Het Britse gezagsorgaan voor atoomenergie heeft bekendgemaakt, dat radio-actief goud, afkomstig uit laboratoria voor atoomonderzoek te Harwell, in een loden buisje naar Canada is gezonden om het leven te redden van een kankerpatiënt, die een gevaarlijke operatie moest ondergaan.

In het zand van MARS

door ARTHUR C. CLARKE
(Vert. door F. van Oldenburg Ermke)

Op vijftig meter afstand van de Ares en in vergelijking ermee heel nietig lijkend, lagen de twee straaljagers, die gedurende de nacht van Mars gekomen waren. In een ervan werd reeds vracht gestouwd; de ander, een veel kleiner toestel, was klaarblijkelijk alleen voor passagiers bedoeld. Terwijl Gibson langzaam en behoedzaam Scott volgde op diens weg er heen, schakelde hij over op de uniforme golflengte van zijn luchtduikerspak en riep zijn reisgenoten een vaarwel en tot ziens toe. Hun verschillende antwoorden kwamen prompt terug, onderbroken door veel gepuf en geblaas, want de lading, die aan het versjouwen waren, bezat, ofschoon practisch zonder gewicht zijnde, haar normale traagheid en was dus even moeilijk in beweging te brengen als op aarde.

„Zo gaat dat! Mooi zo!" hoorde hij Bradley's stem. „Laat ons al het werk alleen opknappen!"

„Jullie hebben een troost," lachte Gibson. „Jullie moeten wel de best betaalde stuwadoors van heel het zonnestelsel zijn!" Hij deelde nochtans Bradley's standpunt; dit was eigenlijk geen werk voor de uiterst bekwame technici van de Ares. Maar de mysterieuze koerswijziging van het schip, waardoor de kleine, hoewel goed uitgeruste haven van Phobos niet werd aangedaan, had dergelijke karweitjes noodzakelijk gemaakt.

Je kon niet goed iedereen apart goedendag zeggen, waar immers iedereen je horen kon. En bovendien zou Gibson hen allemaal over een paar dagen toch weer terugzien. Hij had wel graag een persoonlijk woord met Jimmy gesproken, maar dat zou moeten wachten.

Het was een hele gewaarwording om weer eens een nieuw gezicht te zien. De piloot van de straaljager kwam in de luchtsluis om hen met hun luchtduikerspakken te helpen, die voorzichtig op Deimos gedeponeerd werden voor toekomstig gebruik, wat eenvoudig geschiedde door de buitendeur weer open te zetten, zodat de luchtstroom de rest deed. Toen bracht hij hen naar de kleine cabine en zei hun, dat ze het zich in de gepolsterde fauteuils maar zo gemakkelijk mogelijk moesten maken.

„Daar u sinds een paar maanden geen zwaartekracht meer gewoon bent," zei hij, „zal ik u zo zachtjes mogelijk op Mars neerzetten. Ik zal niet meer dan de gewone aardse zwaartekracht gebruiken — maar zelfs zo zult u zich voelen, alsof u een ton woog. Klaar?"

„Ja," zei Gibson, die een moedige poging deed om zijn laatste ervaring van die aard te vergeten.

Er weerklonk een zacht, veraf gebulder en iets duwde hem stevig in de diepten van de fauteuil. De rotsen en bergen van Deimos zonken snel achter hen weg. Nog even ving hij een glimp van de Ares op — een heldere, zilveren halter tegen die nachtmerrieachtige chaos van rotsen.

Eén seconde volle kracht was genoeg geweest om hen van dat nietige maantje te bevrijden. Nu zweefden ze in een vrije baan rond Mars. Gedurende verschillende minuten bestudeerde de piloot zijn instrumenten aan de hand van radio-meldingen, welke hij ontving van de planeet beneden hem, en hield het toestel in de bocht. Toen drukte hij andermaal de ontstekingsknop in en brak het gedonder der raketten weer gedurende enkele seconden los. De baan van Deimos was nu verlaten en het toestel daalde in de richting van Mars. De gehele operatie was een volmaakte copie, maar heel in het klein, van een echte, interplanetaire ethertocht. Alleen de tijden en de perioden waren anders. Het zou slechts drie uur, geen drie maanden vergen om het doel te bereiken, en ze hadden enkele duizenden kilometers te reizen.

„En," zei de piloot, terwijl hij zijn apparaten afsloot en zich in zijn stuurstoel omdraaide, „een goede overtocht gehad?"

„Heel goed, dank u," zei Gibson. „Niet veel te beleven natuurlijk, maar alles verliep heel vlot."

„En hoe gaat het tegenwoordig op Mars?" vroeg Scott.

„O, zoals altijd. Veel werk en weinig vrije tijd. Het voornaamste object is op het ogenblik de nieuwe koepel, die we te Lowell aan het bouwen zijn. Driehonderd meter in doorsnee — men zal zich kunnen verbeelden weer op aarde te zijn. We onderzoeken de mogelijkheid van echte wolken en regen."

„Wat is toch al die herrie met Phobos?" vroeg Gibson, die op nieuws uit was. „Het heeft ons heel wat last bezorgd."

„O, ik geloof niet, dat het iets van belang is. Overigens schijnt niemand het fijne van de zaak te weten, maar er zijn heel wat mensen daar bezig aan de bouw van een nieuw laboratorium. Mijn veronderstelling is, dat Phobos alleen nog voor wetenschappelijke onderzoekingen gebruikt zal worden, en dan kunnen ze geen af en aan varende wereldruimschepen gebruiken, die hun instrumenten in de war brengen met zo ongeveer alle stralen welke de wetenschap kent."

Gibson voelde zich teleurgesteld door het ongegrond blijken van verschillende interessante gissingen. Misschien zou hij, als de aanstaande landing op de planeet hem niet zozeer in beslag had genomen, die verklaring wel wat critischer bekeken hebben, maar voor het ogenblik nam hij er genoegen mee en dacht er niet verder over na.

Daar Mars geen haast scheen te maken om dichterbij te komen, nam Gibson zich voor, zoveel mogelijk te weten te komen over de practische bijzonderheden van het leven op de planeet, nu hij daar een rasechte kolonist over ondervragen kon. Hij had een ziekelijke vrees, onnozel te schijnen of gebrek aan tact te tonen, telkens als hij zich voor een nieuwe situatie of in een onbekende omgeving geplaatst wist. En voor de volgende twee uur verdeelde de piloot zijn aandacht tussen Gibson en zijn instrumenten.

Mars was nog geen duizend kilometer van hem vandaan, toen Gibson zijn slachtoffer met rust liet en zijn hele aandacht wijdde aan het zich beneden hem steeds wijder uitspreidende landschap. Zij vlogen snel over de evenaar, neerdalend in de bovenste lagen van de uiterst diepe en toch heel drukkende atmosfeer van de planeet.

(Wordt vervolgd).

BALMAIN offert elegantie niet aan extremiteit

Modemakers herontdekken het hermelijn

(Van onze moderedactrice)

Het is deze week plotseling snikheet geworden in Parijs, en na het einde van de show van Balmain werd er geroepen om twee „citrons pressés" voor Marlène Dietrich, die in een wit mantelpakje de collectie, gewijd aan „Jolie Madame de France" had gadegeslagen.

Balmain blijft reëel en laat de taille gelukkig op haar plaats. Hij offert de elegantie nimmer aan de extremiteit en ook zijn mantels, om te beginnen met de eerste zorg van de vrouw als het winter gaat worden, zijn niet al te extravagant.

Over het algemeen hebben de couturiers ons ruimlijkende mantels toegedacht, die een volumineuze indruk maken door een lage, wijde mouw-inzet, lage zakken en soms een lage ceintuur. Ze zijn vrijwel allemaal tot onder toe dichtgeknoopt, wat in ieder geval practisch is, en ze zijn licht van kleur: pervanche-blauw, bois de rose, lila, geel en rood van framboos tot granaat. Rood is zozeer de favoriete kleur deze winter, dat men in veel modesalons enorme boeketten gladiolen aantreft in alle rode kleurschakeringen. Ofwel een magnifiek arrangement van blauwe riddersporen, zoals bij Dior, want blauw is no. 2 op de lijst, waarvan zwart no. 1 is. Ook het bijna-zwart is er, en het mooie parelgrijs is teruggekeerd.

Veel wintermantels zijn gevoerd met bont of bontachtige materialen, of met de ruige mantelstof in afstekende kleur. Madeleine de Rauch, die expert is in het semi-sportieve, semi-geklede genre, heeft zo'n complet in groen met biscuit, wat opvalt, omdat er deze herfst nauwelijks groen is.

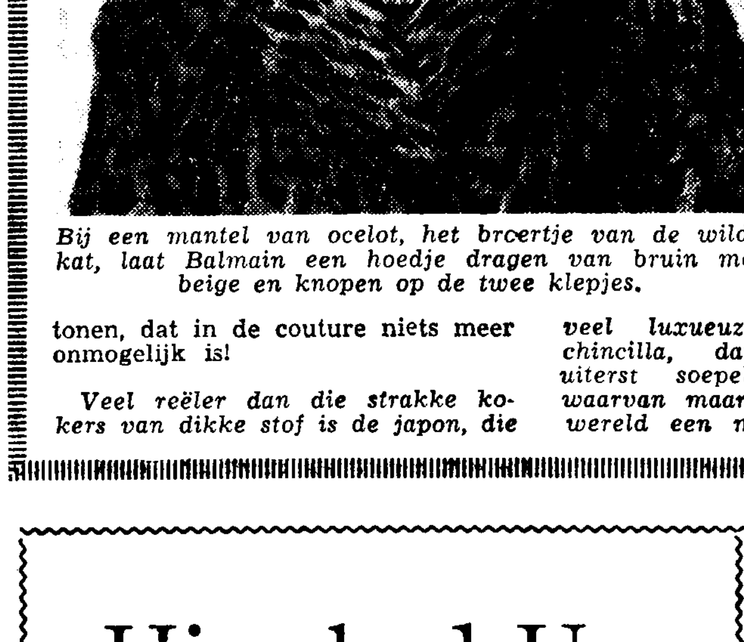
Ook de korte jasjes, driekwart of zevenachtste, recht of blousend, zoals Fath ze maakt, zijn dikwijls met bont gevoerd. Het ensemble is weer schering en inslag in de wintermode. Als men denkt, dat de mannequin in een tailleur optreedt, blijkt het tailleurjasje — meestal net niet aangesloten in de taille — steeds weer een japon te verbergen. Een strak om het lichaam gegoten jurk van tweed of tweedachtige jersey, vaak mouwloos en met laag vierkant décolleté, dat in tegenspraak is met de dikke stof. Fath heeft een van zijn pakjes in dit genre zelfs een japonbovenstuk gegeven van soepel beverbont. Hij heeft ook een hele japon van breitschwanz als om te tonen, dat in de couture niets meer onmogelijk is!

De baret is er weer. Deze in blauw fluweel is van Marie-Chhristiane.

„Citrons pressés" voor Marlène

Veel reëler dan die strakke kokers van dikke stof is de japon, die men tegenkomt in elke collectie en die zeker favoriet zal worden, van biscuitkleurige of greige soepele wol, de sportief-elegante japon, variërend van het gereserveerde, geklede genre tot een soort padvindstersmodel met vier zakken. Deze japonnen hebben een ceintuur, die met ronding op de rug de natuurlijke taille zoveel mogelijk verlaagt.

Bij een mantel van ocelot, het broertje van de wilde kat, laat Balmain een hoedje dragen van bruin met beige en knopen op de twee klepjes.

De koepel-lijn, met al het stof er door opgejaagd, is van het toneel verdwenen. Nu is het overal weer de smalle discreet ingezette mouw, die Dessès zelfs een ronde kop durft te geven als de tuniek van een ouderwets speelgoedsoldaatje. Dat past bij het sperzieboonachtige silhouet, dat blijkbaar alle couturiers — die altijd allemaal op dezelfde wijze geïnfecteerd blijken, hoe dat weet niemand precies — voor deze winter voor ogen heeft gestaan.

Gelijktijdig hebben ook alle modemakers het hermelijn herontdekt en met z'n lieve witte pels hun zwarte cocktailensembles omzoomd. Een terugkeer is de uiterst zeldzame, zijige bont — veel luxueuzer chincilla, dat uiterst soepele, waarvan maar enkele vrouwen ter wereld een mantel bezitten — en dat ongeveer per haartje betaald wordt. Dior zet het langs een fluwelen mof, die hij bij een zwartfluwelen cocktail-ensemble laat dragen.

Voor mof, kraag, voering, al of niet met dito kapje op het haar, is de wilde kat erg in de gratie. Het hermelijn vlijt er zich deze winter rustig tegen aan.

Men maakt deze winter veel werk van het combineren van bontsoorten, materialen en kleuren. Manguin heeft bijvoorbeeld een prachtig blauw trois-pièces in twee blauwen tegen elkaar, waarop een grote caramelkleurige satijnen strik.

Mannequins paraderen als wespen

Het mooiste, meest pure gentiaanblauw, bijna lichtgevend van intensiteit, heeft Hubert de Givenchy, de jonge couturier, die boordevol ideeën zit en wiens collectie ook ditmaal mousseert als champagne. Hij ontwerpt voor vrouwen, die op willen vallen. Zijn tailleurs, die deux-pièces lijken, met korte jasjes, die niet geheel aansluiten, en soms met een klein rechtopstaand kraagje achter aan de hals, maakt hij onder andere van een wollen materiaal, dat een jersey kabelsteek imiteert. Aardig en origineel.

Veel charme hebben zijn cocktail japonnen met halflange wijde rok, die aan de herderinnenjurkjes met paniers uit de tijd van Marie-Antoinette doen denken. De mannequins paraderen er in als wespen, met wiegelende lijfjes

Een schoen van breitschwanz met Watteau-hak is ontworpen door Dior-Delman. Een paar uit die collectie kost vanaf f 350.—.

Indonesische aanspraken

Nieuw Guinea totaal vreemd voor Indonesie

's-Gravenhage. — Een woordvoerder van het Ministerie van Buitenlandse Zaken heeft medegedeeld, dat de Nederlandse regering kennis nam van het feit, dat Indonesië op de voorlopige agenda van de komende Algemene Vergadering van de Verenigde Naties de kwestie Ned. Nieuw Guinea heeft doen plaatsen. Dit ging vergezeld — aldus de woordvoerder — van de indiening van een toelichting, waarin reeds bij oppervlakkige lezing een aantal grove misvattingen en feitelijke onjuistheden opvallen.

De Nederlandse regering zal op een tijdstip en een plaats, die haar hiervoor nuttig lijkt ope en en ander inngaan.

„Indonesië — aldus de woordvoerder — dat zich bij het indienen van dit agendapunt beroept op het Handvest der Verenigde Naties, handelt overigens geheel in tegenstelling met de grondslag van het Handvest, waarin immers de Staten zich verbinden tezamen in vrede met elkaar als goede naburen te leven. Indonesië daarentegen schept wrijving en internationale moeilijkheden door het thans gevolgde beleid. En dit op hetzelfde moment dat Nederland tegemoet is gekomen aan de Indonesische wens tot opheffing van de Unie.

Kennelijk heeft men te Djakarta een verouderde gedragsregel willen volgen, volgens welke men de aandacht van de bevolking op de binnenlandse economie en de binnenlandse politieke moeilijkheden kon afleiding door conflicten te scheppen op internationaal terrein. De Verenigde Naties zijn van de situatie in Nieuw Guinea geheel op de hoogte. Nederland dient over dit gebiedsdeel jaarlijks een zeer uitvoerig rapport in. De gang van zaken ten aanzien van Nieuw Guinea na de souvereiniteitsoverdracht van 1949 is algemeen bekend. Toen Indonesië zelfstandig werd, werd de souvereiniteit over Nieuw Guinea uitdrukkelijk niet mede overgedragen. Wel zou de status van dat gebied door besprekingen tussen beide partijen binnen een jaar worden geregeld. Deze besprekingen vonden plaats, doch leidden tot niets. Nederland deed verscheidene voorstellen, waardoor Indonesië binnen het kader der Nederlandse Unie op enigerlei wijze bij het gebiedsdeel en het bestuur daarvan zou kunnen worden betrokken. Indonesië wees dit alles af.

Vervolgens proclameerde Indonesië onverwacht de souvereiniteit over Nieuw Guinea. Uiteraard hadden van dat ogenblik af verdere besprekingen met Indonesië geen zin meer. Van het opgeven der souvereiniteit door Nederland kan geen sprake meer zijn en de onderhandelingen daarover zijn dus door de vrijwillig door Indonesië gekozen houding onmogelijk geworden. Dit is ten duidelijkste gebleken, toen in 1952 dit onderwerp nogmaals in discussie is geweest tussen beide landen. Wel is Nederland altijd bereid gebleven en de Indonesische regering weet dat, de veiligheid van Indonesië te garanderen. Van uit een oogpunt van bevolking, taal, godsdienst en zeden bestaat er tussen Indonesië en Nieuw Guinea geen enkele overeenstemming. Indonesië zou, wat dat betreft, met even weinig recht de souvereiniteit over New Foundland kunnen proclameren.

Eindelijk het rijk alleen

Reinhard Gehlen, voornaamste spionnage-chef in W.-Duitsland

Fotografen trachten hem tevergeefs te vereeuwigen

(Van onze correspondent)

Tal van buitenlandse geïllustreerde bladen doen al wekenlang pogingen een foto te bemachtigen van Reinhard Gehlen, luitenant-generaal b.d. en chef van een van de vele spionnage-organisaties, die tegenwoordig op het grondgebied van de West-Duitse bondsrepubliek opereren. Een Zwitsers blad bood deze week nog 500 francs, maar geen enkele fotograaf kon het gewenste plaatje verschaffen. Journalistiek gesproken heeft Reinhard Gehlen geen gezicht en ook de biografische gegevens over hem vertonen talrijke hiaten. Er is zeer weinig over hem bekend, maar juist dat weinige is oorzaak, dat de pers zich voor deze man is gaan interesseren. Van de drie grote spionagechefs, die na de oorlog in West-Duitsland zijn opgetreden, is hij de enige, die nog in het zadel zit. Op 29 September 1953 zag luitenant-kolonel b. d. Friedrich Wilhelm Heinz zich genoodzaakt zijn ontslag aan te bieden als chef van de militaire inlichtingendienst van het defensiebureau van Theodor Blank. Tot die stap werd Heinz gedwongen door zijn eigen fouten, maar ook door het samenspannen van Reinhard Gehlen en dr. Otto John, chef van het „Bundesamt für Verfassungsschutz". John is door zijn overgang naar het Oostelijke kamp van de baan sinds 20 Juli j.l. Gehlen heeft het rijk alleen. Dat dankt hij mede aan zijn technische capaciteiten, maar toch is het de vraag, of die capaciteiten alleen in staat zullen zijn het veroverde terrein voor hem te consolideren.

Agenten zelfs in Rood-China?

Aan de bekwaamheid van Reinhard de laatste jaren aan alle fotografen Gehlen wordt nergens getwijfeld. Alleen al de behendigheid, waarmee hij heeft weten te ontsnappen, is een belangrijk punt in zijn voordeel. Otto John had een voor een spionnage-chef veel te sterke neiging te verschijnen op luidruchtige feestjes en zich de vrolijke „Lebemann" te tonen.

Ook de invectieven, die de communistische pers naar Gehlen's hoofd slingert, „kapitalistenknecht", „oppersaboteur" en „oorlogshetzer", vormen een duidelijke aanwijzing.

Reinhard Gehlen is op het ogenblik 55 jaar. Zijn vader was een Pruisisch officier en na de Eerste Wereldoorlog trad hij zelf toe tot de toenmalige Reichswehr. In 1923 kwam hij als luitenant bij het Derde Artillerieregiment. Elf jaar later, toen er alweer een „Reichskriegsministerium" bestond, werd hij in de rang van kapitein overgeplaatst naar de dienst van de Kwartiermeester-Generaal. Daar klom hij op tot majoor en later tot luitenant-kolonel van de Generale Staf. In April 1942, toen er gebrek was aan officieren voor operationele doeleinden, werd Gehlen enige tijd belast met het commando van het Achttiende Artillerieregiment.

Maar omdat men bij de Generale Staf het omzichtig organisatietalent van deze artillerist reeds danig waardeerde, keerde hij terug naar het O.K.H., het Oberkommando des Heeres. Daar werd hij chef van de geheime dienst „Fremde Heere Ost".

Hij kreeg tot taak alle inlichtingen te verzamelen, die hij met betrekking tot de Russen en tot Rusland kon opdoen. Zijn informaties vormden de grondslag, waarop de strategie van ingesloten Duitse eenheden werd gebouwd en voorts had hij een taak met betrekking tot de interne veiligheid aan het Oostfront.

Gehlen was in deze functie niet ondergeschikt aan admiraal Canaris, die hoofd was van de geheime dienst voor de gehele Duitse weermacht. De noodzakelijke verbinding tussen beide diensten werd gevormd door de S.S.-officier Schellenberg van het Reichssicherheits-amt. Hoezeer Gehlen in deze functie de tevredenheid van de legerleiding van het Derde Rijk heeft gewekt, blijkt uit zijn bevordering in 1944 tot generaal-majoor en te elfder ure nog tot luitenant-generaal.

Toen de oorlog afgelopen was, nam Gehlen alle archieven en kaartsystemen, die hij kon bemachtigen, mee en begaf zich naar de Amerikanen. Zonder internering kwam hij er niet af, maar hij had zich een ideale entrée verschaft. De Amerikanen waren blij met de verschijning van zulk een nuttig man, die bovendien nog niet te oud was voor nieuwe opdrachten.

Zij stelden enorme geldmiddelen tot zijn beschikking en het C.I.C. (Counter Intelligence Corps) hielp hem ook anderszins bij de oprichting van het z.g. „Bureau-Gehlen", dat te Pullach bij München is gevestigd.

De bloei van het nieuwe instituut bleek al spoedig uit de vorming van enkele neveninstanties; te Starnberg verrees een „school voor agenten" en achter een van de onschuldige puien in een Stuttgarter winkelstraat verbergt zich momenteel Gehlen's „technische afdeling". Men zegt, dat de organisatie-Gehlen zelfs in communistisch China over toegewijde medewerkers beschikt. Welke diensten zij tot dusver aan de Amerikanen heeft verleend, is, zoals dat bij dit werk past, een geheim.

Maar naarmate de West-Duitse bondsrepubliek de status van een souvereine mogendheid dichter benaderde, achtte Gehlen het gewenst om ook intern zijn bruikbaarheid te bewijzen. Ofschoon hij officieel geen taak had binnen de bondsrepubliek, ging hij er zich op toeleggen het doen en laten van aanverwante organisatie te controleren.

Hij werd daarbij krachtig geholpen door de directeur van het kabinet van de bondskanselier, dr. Hans Globke, met wie hij op zeer goede voet staat. Otto John is er slechts één keer in geslaagd tot Adenauer door te dringen, „Er jefällt mir nicht", moet de staatsman toen in zijn Rijnlands dialect gezegd hebben. Gehlen daarentegen kan op elk moment, dat hij zulks wil, een onderhoud met de bondskanselier krijgen.

Zo geschiedde het dikwijls, dat belangrijke mededelingen van het „Bundesamt für Verfassungsschutz", van John dus, eerst voor contra-onderzoek naar Gehlen gingen. Gehlen slaagde erin John ertoe te brengen samen met hem overste Heinz op dood spoor te rangeren en pas nu is bekend geworden, dat Gehlen er ook een dossier-John op na hield. In dat dossier is allerlei materiaal bijeen gebracht, dat moet bewijzen, dat er altijd al een „rode draad" door John's carrière heeft gelopen. Gehlen zou de Britse Hoge Commissaris in Duitsland, Sir Ivone Kirkpatrick reeds anderhalf jaar geleden voor hem hebben gewaarschuwd.

Kort voor de verdwijning van John zou bondskanselier Adenauer in de ministerraad het voorstel hebben gedaan de organisatie van Gehlen over te nemen met een jaarlijks budget van 28 millioen mark. Alleen de administratie zou worden toevertrouwd aan dr. Hans Globke, terwijl een parlementaire commissie de politieke supervisie zou krijgen.

Het leek er dus op, dat Gehlen het pleit ging winnen, maar de ministers Blank (van het defensiebureau), Schröder (de chef van John) en Fritz Schäffer (financiën) waren er tegen. Nu, na de vlucht van dr. Otto John schijnt Gehlen helemaal in een gunstige positie te verkeren. Zijn voornaamste concurrenten zijn definitief onmogelijk gemaakt en hij laat niet na Bonn op alle mogelijke manieren met zijn kennis te epateren. Maar er zijn toch ook punten in zijn nadeel.

Als Adenauer er over zou denken om na de verdwijning van John één enkele West-Duitse inlichtingendienst te stichten, dan kan hij drie soorten mensen in ieder geval niet meer te paard zetten: zij, die met buitenlandse steun groot zijn geworden, ex-emigranten en politiek twijfelachtigen. Emigrant is Gehlen nooit geweest. Hij bleef het Derde Rijk bijkans tot Hitler's laatste ademtocht trouw. Buitenlandse steun heeft hij daarentegen in overvloedige mate genoten. De Sovjetpers komt nullen te kort om al die dollarbedragen weer te geven. En ten aanzien van het derde punt, de politieke gezindheid, ondervindt Gehlen het nadeel van zijn kwaliteiten: hier vertoont zijn biografie een hiaat.

De held Achilles gesneuveld

De pijl van Paris vindt zijn doel in de kwetsbare hieÍd van Achilles en verwondt de Griekse held dodelijk tijdens het verfilmen van de Cinemascope-film, „Helena van Troje" in de Cinecitta Studio's te Rome. De rol van Achilles, die men hier ineen ziet zijgen, wordt gespeeld door de Britse acteur Stanley Baker.

Betreurenswaardige excursie

Het is nog maar enkele jaren geleden dat de toenmalige premier van Engeland, Attlee, een reis naar Washington maakte, om aldaar met president Truman te confereren over verbetering van de Brits-Amerikaanse betrekkingen. Momenteel bevindt de zelfde Attlee zich in Peking, waar hij hoopt bij te dragen tot een betere verstandhouding tussen de Engelsen en de Rode Chinezen. Veelbetekend is dat hij op deze reis o.m. vergezeld is van de uiterst-linkse socialist Bevan. En men kan zich voorstellen dat in de V.S. dit uitstapje niet gewaardeerd wordt. Het is dan ook een onverstandige daad van de Britse Labour-leider, die toch werkelijk meer inzicht zou moeten tonen in de huidige internationale situatie.

Toen Attlee te Londen op het punt stond in het vliegtuig te stappen voor de eerste etappe van zijn tocht, werd hem door een der aanwezige journalisten onder ogen gebracht dat zijn onderneming misverstand zou kunnen wekken in Washington. Attlee antwoordde dat daar geen sprake van kon zijn, en bovendien vestigde hij er de aandacht op dat hij geen lid was van de Britse regering, alsof dat een argument was. Tenslotte verklaarde hij dat de delegatie contacten wilde leggen en.... dat men zich van de toestanden ginds op de hoogte wenste te stellen. Bij deze zelfde gelegenheid maakte Bevan enkele opmerkingen die van nog grotere naïveteit getuigden, maar van deze Labour-rebel kon men niet beter verwachten.

Het vooraanstaande Engelse weekblad „The Economist", dat allerminst als een Conservatief orgaan beschouwd kan worden, heeft Attlee en diens medereizigers aan de vooravond van hun vertrek een ernstige waarschuwing meegegeven. „Men kan gemakkelijk raden wat hun gastheren hun willen laten zien; de rondleiding door nieuw China is al evenzeer genormaliseerd als de uniformen en de gedachten van de regeerders van dit land", aldus zei het tijdschrift in een hoofdartikel. En inderdaad kan men aannemen dat de delegatie een soortgelijk programma voorgeschoteld krijgt, al in de Sovjet-Unie al jarenlang aan buitenlandse bezoekers wordt geserveerd. Het is tenslotte voor de Chinese organisatoren van de ontvangst een koud kunstje de bezoekers enige spectaculaire materiële resultaten te tonen van het communistische bewind. Op het gebied van de propaganda hebben de heren in Peking de laatste jaren heel wat geleerd van de methoden die door hun Russische rode broeders worden toegepast. Dat blijkt bijvoorbeeld uit de rijk geïllustreerde aantrekkelijke bladen met Engelse teksten die door de Chinese voorlichtingsdienst worden uitgegeven en dien men in West-Europa in iedere communistische boekwinkel kan kopen. Attlee en Bevan hadden dan ook gevoeglijk kunnen volstaan met het thuis bestuderen van deze periodieken, want de kans dat zij ginds nog iets meer ontdekken dan wat men hun wil laten ontdekken is wel uiterst gering.

„The Economist" heeft gezegd dat de Labour-missie maar eens moet trachten een zitting bij te wonen van een zogenaamd Kameraden-tribunaal, waar overtredingen van de „arbeidsdiscipline" worden bestraft. Dat zij bij een bezoek aan een staatsbedrijf maar eens moeten informeren naar de nieuwe dwangmaatregelen ter bevordering van grotere productie. De socialistische bezoekers zouden dan al spoedig constateren dat het China van Mao Tse Toeng voor de arbeiders niet bepaald een paradijs is.

Het gezelschap hoopt in drie weken een indruk van China gekregen te hebben. Nu is het al moeilijk om in zo korte tijd iets te begrijpen van een land waar men alle bewegingsvrijheid geniet en waar men de taal verstaat.

Dat Attlee desondanks toch heil ziet in deze onderneming is bepaald verbazingwekkend.

Teruggave van Duits bezit?

Plan van Amerikaanse senator ontmoet tegenstand in Nederland

(Van onze correspondent in Nederland)

Uit een scherp artikel in „The Washington Post" blijkt, dat ook in Amerika het wetsvoorstel van senator Dirksen inzake het teruggeven van Duitse activa door sommige waarnemers zeer critisch is ontvangen. Bedoeld wetsvoorstel heeft betrekking op in de Verenigde Staten in beslag genomen Duits bezit ter waarde van circa 500 millioen dollar, waarvan voor ongeveer 200 millioen dollar direct zou worden teruggegeven.

„The Washington Post" trekt hiertegen van leer o.m. omdat er allerlei bindingen zouden bestaan tussen de commissie uit de Senaat, welke het voorstel in vooronderzoek heeft, en de belanghebbende partijen. Drew Pearson schrijft, dat men hier te maken heeft met een van de verbazingwekkendste geschiedenissen, welke zich ooit in Washington hebben afgespeeld. Op de achtergrond zou pressie uitgeoefend zijn door Duitse en Zwitserse groepen, die belang hebben bij deze affaire. De Senaatscommissie houdt er, aldus het Amerikaanse blad, een rechtskundig adviseur op na, die werkt in hetzelfde kantoor als de advocaat, die voor een bij de zaak belanghebbende Duitse maatschappij optreedt. Er moet zelfs een secretaresse zijn, die voor beide juristen tegelijk werkt.

In Den Haag wordt het ontwerp van senator Dirksen met gemengde gevoelens bezien. Nederland heeft terzake echter niet, zoals door buitenlandse bladen werd gemeld, een protest te Washington ingediend. Ons land is — hoewel het wel bijzonder getroffen zou worden door een regeling in de zin, zoals door senator Dirksen voorgestaan — niet het enige, dat onaangename gevolgen zou ondervinden. Als er dus stappen ondernomen zouden worden, ligt een collectieve actie voor de hand.

Men kon tot nog toe zeggen, dat na de initiële afspraken van Potsdam, de herstelbetalingsovereenkomst in 19.. te Parijs gesloten en na de conventie van Bonn geheel de moeilijke kwestie van het Duitse vermogen na de oorlog aardig geregeld was. Er bleef v.. Duitse zijde critiek bestaan, maar officiële Duitse instanties hadden getroffen regeling toch aanvaard. In .. conventie van Bonn werd een .. Duitse garantie vastgelegd tot schadevergoeding aan de eigenaars van in .. buitenland in beslag genomen vermogen.

De instemming, welke het wetsvoorstel-Dirksen in de V.S. verwierf, w.. hier dan ook wel enige verbazing; .. kwestie, welke als afgedaan beschouwd kon worden, wordt nu weer opgerakeld en men kan moeilijk aan de indruk ontkomen, dat hierbij politieke bedoelingen in het spel zijn.

De aanvankelijk na de oorlog getroffen regelingen waren een vrucht .. geallieerde politiek; men voerde op .. terrein juist een gezamenlijke politiek om te voorkomen, dat zich tussen .. verschillende landen een concurrentie zou ontwikkelen in de verhouding t.. Duitsland Dit gezamenlijk optreden .. echter doorbroken worden wanneer .. plan van senator Dirksen gerealiseerd wordt — een plan, dat in strijd m.. worden geacht met de overeenkomst van Parijs.

Het is duidelijk, dat de V.S. door h.. teruggeven van Duitse bezittingen .. goede beurt kunnen maken; een land .. Nederland staat er dan slecht op .. neer het niet dezelfde richting insl.. Een op het wetsvoorstel ingediend amendement houdt welbeschouwd .. indicatie daartoe reeds in.

Inmiddels wordt de mededeling .. de „New York Times", dat president Eisenhower zich van het teruggeven .. in beslag genomen activa aan de oorspronkelijke Duitse eigenaars gedistancieerd zou hebben, hier uiteraard met voldoening begroet.

Tussen neus en lippen

Zweven in de ruimte zonder gewicht

De worsteling van twee witte muizen in een raket 38 mijl boven de aarde heeft de Amerikaanse luchtmacht er bijna van overtuigd, dat toekomstige ruimtepassagiers er geen last van zullen hebben, dat zij niets wegen zolang zij maar op hun stoel blijven zitten.

De luchtmacht heeft een film vrijgegeven over twee muizen en enkele apen, die veilig een reisje gemaakt hebben in de opper-atmosfeer 200.000 voet boven het aardoppervlak op 22 Mei j.l.

Op de film was een muis te zien, die in panische schrik spartelde in een plastic kooi, terwijl haar gewicht nul was. De muis dreef hulpeloos rond en kon zich nergens aan vasthouden.

In een andere kooi was een muis, die echter een plankje ter beschikking had en tijdens de gewichtloze periode zich hieraan stevig vasthield en volkomen rustig bleef. Deze muis had volledige contrôle over haar lichaam en dreef niet rond.

Deze proeven hebben het commando voor luchtvaart-onderzoek en ontwikkeling ervan overtuigd, dat een piloot tijdens een raketvlucht in staat is op vrijwel normale manier zijn werkzaamheden te verrichten, wanneer de gewichtloze periode is aangebroken.

Ofschoon men waarschuwt, dat er natuurlijk enig verschil bestaat tussen de reacties van een muis en een mens, menen de luchtvaartautoriteiten toch, dat het gebrek aan gewicht waarschijnlijk geen ernstige hinderpaal zal zijn voor normale functies.

Muizen en apen vertoonden geen schadelijke gevolgen van de vlucht, ofschoon zij niet alleen periodes hadden, waarin zij hun gewicht verloren, maar tijdens het opstijgen onderworpen geweest waren aan een kracht van ongeveer 15 maal hun eigen gewicht.

De zware druk tijdens het opstijgen had hen op de grond gehouden, maar zij stonden zonder letsel op en reageerden volkomen normaal toen de vlucht was afgelopen.

FRANKRIJK nog niet klaar voor de convertibiliteit

Stabilisatie van Franse franc vereist

(Van onze correspondent te Parijs)

Wilfrid Baumgartner, president van de Franse centrale bank, heeft voor een auditorium van vooraanstaande figuren belangwekkende onthullingen gedaan ten opzichte van Frankrijks positie in het kader van de wedloop naar convertibiliteit.

Hij heeft verklaard, dat de pers de betekenis van sommige hoogst eenvoudige woorden had misgevat met te zeggen, dat Frankrijk niet achter zou blijven in deze wedloop, terwijl het juist in dit opzicht een gevaarlijke klip ontwaart, ofschoon het hoopte ze binnen afzienbare tijd te kunnen omzeilen.

De nuance is belangrijk, want hiermede wordt het domme enthousiasme van bepaalde zogenaamde specialisten ontzenuwd. Zij wilden het doen voorkomen, dat Frankrijk er niet slechter voorstond dan welk ander land dan ook en insinueerden zelfs, dat het als gangmaker zou moeten optreden. De president van de Bank van Frankrijk blijft er overigens van overtuigd, dat zijn land zich de nodige inspanning zal moeten getroosten in de gewenste richting, zoals deze door Engeland en andere landen, zoals Nederland, wordt uitgestippeld.

Franse economie in staat prijsverhoging te dragen

De dag waarop de belemmeringen, die de uitwisseling van goederen en kapitalen in de weg staan, geleidelijk uit de weg geruimd zullen zijn in een voldoende mate om de internationale economische verhoudingen sterk te vergemakkelijken, zal voor Frankrijk de vraag moeten worden beantwoord aan welke kant het staat. De andere kant is die van de autarkie, verzekerd door bilaterale accoorden, de weg van de inkrimping. Deze weg moet worden vermeden.

Frankrijk heeft genoeg hulpbronnen om op de lange duur in staat te zijn een munt te krijgen, die alhoewel nog geen goudmunt dan toch een gezonde munt zal zijn en daarom gaat het. Om dit doel te bereiken moet men de dispariteit tussen de Franse en buitenlandse prijzen doen verdwijnen, de handelsbelemmeringen opheffen, zoveel mogelijk liberaliseren en de begroting zoveel mogelijk in evenwicht brengen.

Voor deze problemen ziet Mendès-France zich gesteld bij het opmaken van zijn economisch programma. Frankrijk heeft sinds twee jaren een flink herstel kunnen boeken in zijn strijd tegen de binnenlandse inflatie, maar ten aanzien van de drie andere punten heeft 't nog geen beslissende vooruitgang gemaakt. Het gerucht heeft gelopen dat de franc een devaluatie zou ondergaan. Deze uitdrukking is slecht gekozen en moet worden vervangen door stabilisatie. Deze geruchten zijn wellicht rondgestrooid om het Mendès-France moeilijk te maken. Men heeft ook gesproken over geschillen met Edgar Faure, de huidige minister van Financiën en Economische Zaken, die zich zou willen verzetten tegen de te dirigistische neigingen van de nieuwe minister-president. Men moet bovendien rekening houden met de socialistische eisen, die als voorwaarde voor hun medewerking enkele voordelen voor de arbeiders zullen verlangen.

Afgescheiden van deze politieke overwegingen zou de Franse structuur hogere prijzen voor ingevoerde grondstoffen kunnen velen. Daarom zou een aanpassing van de Franse franc-koers binnen afzienbare tijd als een logische zet van de regering kunnen worden opgevat, hetgeen het opheffen van de dispariteit der Franse en buitenlandse prijzen zowel als de liberalisatie van de handel mogelijk zou kunnen maken.

Wanneer Baumgartner spreekt van een gezonde munt, denkt hij natuurlijk aan een gestabiliseerde franc. Het beste zou zijn, indien tot deze stap spoedig werd overgegaan. Hiermede zou de klip, die Frankrijk ervan weerhoudt, zich te begeven in de richting van convertibiliteit reeds gedeeltelijk omzeild zijn. In Londen is trouwens slechts gesproken over een etappe, n.l. die van het vrijmaken van het betalingsverkeer voor lopende handelstransacties. Er is nog geen sprake van vrij kapitaalverkeer.

De grote terughoudendheid van de Engelse minister van Financiën is opgevallen. Ondanks de optimistische telegrammen uit Washington en New York kan men het gerechtvaardigd vermoeden uitspreken dat de eerste faze van concrete resultaten nog niet bereikt is. De landen met een sterke deviezen-positie vrezen sterk dat de zwakke broeders zullen terugvallen op het systeem van bilaterale betalingsaccoorden, dat van de autarkie, waardoor de handelsbeweging in een uitgestrekte geografische sector verlamd wordt.

De landen met sterke deviezen eisen, dat Amerika zich gedraagt als een goed crediteurland. De Verenigde Staten zijn wel bereid, de dollars van de E.B.U. over te brengen naar een ander organisme, nieuwe credieten te beloven, maar zij willen bovenal de discriminatie ten koste van Amerikaanse goederen zien verdwijnen. Men heeft de indruk, dat men een dialoog tussen dove lieden meemaakt en dit is niet geschikt om de oplossing van het probleem te vergemakkelijken.

VAN HET FILMDOEK

De serie films in 3-D gaat rustig door in Cinelandia. Dit weekend brengt het theater de film „Second chance", met grote sterren zoals Robert Mitchum, Linda Darnell en Jack Palance. Een bokser, Russ Lambert (Mitchum) is op de vlucht omdat hij tijdens een bokswedstrijd een tegenstander heeft neergeslagen, die niet meer op-

stond. Hij kan er niet overheen komen en reist de hele wereld door om het voorval toch maar te vergeten.

Clare Shepperd was het meisje van een gangster en is op de vlucht voor diens beroepsmoordenaar. Deze achtervolgt haar overal omdat zijn baas bang is dat zij tegen hem zal getuigen voor de rechter. Haar ex-vriend blijkt dus nogal wat op zijn geweten te hebben. Clare en Russ ontmoeten elkaar in een klein stadje in het Andes-gebergte en zijn direct smoorverliefd op elkaar. Maar dan duikt de schaduw op van de beroepsmoordenaar die het meisje eveneens met een hartstochtelijke liefde vervolgt. Het einde van het verhaal vinden de bioscoopbezoekers in de coupé van een kabelbaan als deze hoog boven de bergen plotseling panne krijgt. De moedige Russ Lambert verlaat de schommelende coupé met een loodlijn en haalt redding. Deze redding komt juist op het laatste moment, wanneer de laatste kabel aan het breken is. In een wild gevecht slaat Russ de killer nog overboord, wanneer deze probeert met de te hulp gekomen noodwagen er vandoor te gaan. Russ wint en in een ijselijke vaart valt de beroepsmoordenaar naar beneden.

Prachtige natuuropnamen encadreren dit spannend verhaal.

Three sailors and a girl

In ROXY dit week-end een muzikale show met dans, zang en humor met Jane Powell, Gordon McRae, Gene Nelson en Jack Lenonard in de hoofdbezetting. Het verhaal is pretentieloos en handelt om de investatie van $ 50.000.— in gegoede effecten van Wall Street, doch in plaats te verdwalen in de paleizen van de Mercurius-dienaars in een derde rangs show worden gestoken. Dat die 50.000 boxes minder goed belegd zijn mag de pret niet drukken en de Jantjes hebben toch plezier, vooral wanneer blijkt, dat de show het doet. Maar daar hebben Jane Powell en haar medewerkers ook veel aandeel in gehad. Een happy-end ontbreekt ook niet in deze amusante zonnige show, die in technicolor is opgenomen en naast het muzikale rhytme-genot voor het oor tevens een visuele streling betekent. Een aantrekkelijke film, vol vaart en romantiek en goedgelovige investeerders, die men alleen maar bij de Navy schijnt te kunnen aantreffen.

Boeken vragen Uw aandacht

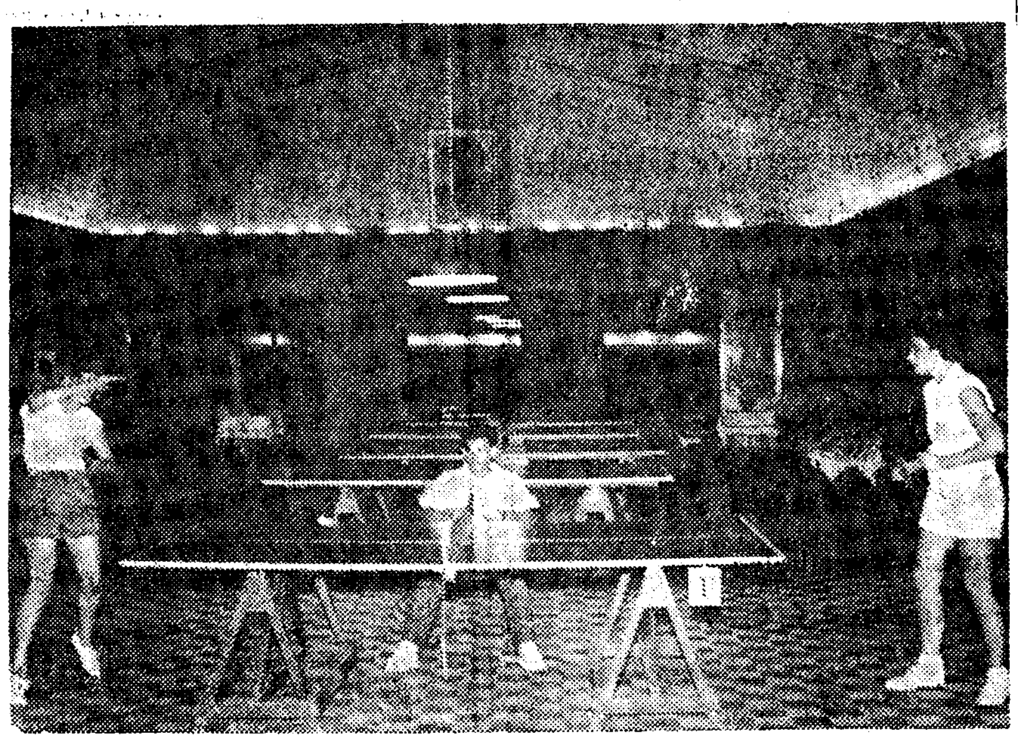
Willemstad. — Morgenavond 8 uur zal voor de Curom in de rubriek „Boeken vragen Uw aandacht" Hans Hermans spreken over Carl Crow's boekwerk „Confucius".

Serpent of the Nile

In **WEST-END** draait dit week-end de kleurenproductie „Serpent of the Nile" en de toeschouwers die dit romantisch filmwerk gaan bezien, behoeven zich geen moment te vervelen. Het is een en al pracht wat zich voor de ogen van de toeschouwers afspeelt aan overdadige luxe, vrouwenweelde en liefde tot de exponent der hartstocht verheven. En wanneer men dan weet, dat met het „Serpent of the Nile" de befaamde Cleopatra bedoeld wordt, dan is er voldoende spirit in het verhaal om te kunnen zeggen, dat het maar weer af is. We zien in deze rolprent de verfijnde intrigue aan bod, het verraad is er ter elfder ure bij, om het vereiste aantal slachtoffers te kweken en het is merkwaardig te zien, dat de vrouw, wanneer zij haar eigen dood moet kiezen, het vergif kiest. Of deze stelling ook wetenschappelijk is bewezen, durven wij niet te vermelden, maar in deze film kiest Cleopatra de adderbeet als het verlossende middel om uit de narigheden te komen. Marcus Antonius sterft als militair, hoewel onder de gegeven omstandigheden een meer martiale houding ten aanzien van de hofverhoudingen hem beter gesierd had. In ieder geval biedt West-End de bezoekers dit week-end een bijzondere avond uit een ver verleden.

Mevr. de Neef won de eerste prijs in de afdeling B dames en kon uit handen van de tweede secretaris van de Sportclub Asiento, W.M. Oostlander de eerste prijs in ontvangst nemen.

De in de Asientoclub gehouden tafel-tenniswedstrijden hadden een sportief verloop en betekenden tevens een warme propaganda voor de tafeltennissport. De finale in de A-poule tussen mevr. Zwier (links) en mej. Nieuwenhoven had een spannend verloop, waarbij tenslotte mej. Nieuwenhoven wist te winnen.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De Mobiele politie meldde gisteren dat haar patrouilles vier personen verbaliseerden, drie personen waarschuwden en een lichte aanrijding behandelde. Tevens is acht maal assistentie verleend. Deze assistenties waren meest voor stenengooiende jeugd.

Voorbijrijder maakt aanrijding

Willemstad. — Hedenochtend botste op het moment dat deze linksaf sloeg, weg een bestelauto tegen een autobus. De bestelauto reed de autobus voorbij op het moment da tdeze linksaf sloeg. Alleen materiële schade.

Het weer

Max. temp. 30.6 C. (87.1 F.); Min. temp. 26.2 C. (79.2 F.); Gem. 28.2 C. (82.8 F.); Max. wind 15, Min. wind 7, Gem. 12 knopen. Vochtigheid 72%. Neerslag geen. Licht bew. 18, Bewolkt 6 uren.

Londen. — Naar te Londen is meegedeeld, zal het grote trans-Atlantische straalvliegtuig de Comet III voor het eerst aan het publiek worden getoond op de luchtvaartshow van Farnborough in September.

Verleent geen voorrang 1

Willemstad. — Gistermorgen omstreeks zeven uur vond een aanrijding plaats tussen een personenauto en een autobus, op het kruispunt Javastraat/De Ruyterkade. Alleen materiële schade. Oorzaak: niet verlenen van voorrang.

Verleent geen voorrang 2

Willemstad. — Op de T-kruispunt van naamloze wegen op Mahoema botsten omstreeks half zes een personenauto tegen een autobus. De oorzaak hiervan was dat de bestuurder van de personenauto de autobus (doorgaand verkeer) geen voorrang verleende, bovendien nam de bestuurder de bocht naar rechts veel te groot. Om het een beetje erger (voor zichzelf althans) te maken, verkeerde de bestuurder tevens lichtelijk onder de invloed van sterke drank.

Verleent geen voorrang 3

Willemstad. — Omstreeks half vijf vond een aanrijding plaats op het kruispunt Oosterbeekstraat/Velpstraat. Dit tussen twee personenauto's. De oorzaak? Wel, het oude liedje; de een verleende de ander geen voorrang.

Twee lichte

Willemstad. — De Verkeerspolitie meldde ons dat haar dienst gisteren twee lichte aanrijdingen behandelde.

Zwak antwoord

De antwoorden die de Regering gegeven heeft op de vragen van de heer I. C. Debrot, tonen dat de Landsregering kennelijk met het geval in de maag zit. Zij beroept zich thans op „algemene bekendheid" daarbij doelende op persverklaringen, maar zij vergeet, dat de voorzitter der Regeringsraad bij de beantwoording der vragen van mr I.C. Debrot over het secessierecht eens gezegd heeft: „de landsregering neemt *geen* kennis van persberichten, weshalve zij *niet* kan antwoorden op het in de pers geschrevene". De Regeringsraad verwacht nu blijkbaar dat de Staten wel officieel kennis nemen van het in of aan de pers verklaarde.

Maar de vraag ligt voor de hand of dit ook geldt voor de vele veronderstellingen over de eigenlijke motieven van de reis van bedoelde Landsministers. Van alle opgegeven besprekingen was er niet een van urgente aard.

1.— Inschakeling van Antillianen in vrijwillig dienstverband is immers een mogelijkheid die altijd heeft bestaan, mits de candidaten aan de eisen voldoen. Indien de Voorzitter van de RR in Nederland misschien gesproken heeft over *verlaging* van deze eisen, zal hij zeker bij het verkeerde adres hebben aangeklopt.

Ook is het altijd mogelijk geweest voor de Antillianen — met of zonder reis van mr dr Da Costa Gomez — tot officier te worden opgeleid, mits zij aan de eisen voldoen.

2.— Ook de kwesties van zetelverplaatsing en belasting-academie kunnen geen voldoende reden zijn. Landsminister W.R. Plantz was juist enkele dagen tevoren uit Nederland aangekomen en had dus deze zaken meteen kunnen bespreken.

Waarom zou hij eerst terug moeten komen om gesecondeerd door de Voorzitter hals over kop in een waas van geheimzinnigheid weer te vertrekken?

Dat de Regering de Staten *toestemming* moet vragen om op reis te gaan, is door de vragensteller nimmer aan de orde gebracht; dat de Regering *verplicht* is de Staten in kennis te stellen van het vertrek van een of meer Landsministers werd door hem nimmer gesuggereerd. Wel stelde hij het als een kwestie van parlementair fatsoen — iets wat de Regering blijkbaar niet wil aanvaarden — dat de Staten op de hoogte gesteld worden van de afwezigheid van de voorzitter der Regering en van een of meer leden.... tenzij de Landsregering door het niet in kennis te stellen in feite erkent, dat het geen verschil maakt of de Landsminister aanwezig is of niet. Hetgeen overigens door dr da Costa Gomez tijdens begrotingsbehandeling 1954 met duidelijke instemming van zijn collega's is gedaan.

Resumerende mogen wij vaststellen: Dat de vragen van mr I.C. Debrot ons op niet al te bevredigende wijze beantwoord lijken en dat de Regering dus wel in een zwakke plek geraakt is. Dit komt trouwens overeen met onze berichten, uit Nederland, dat al de kwesties over *„urgente defensie besprekingen"* niets anders waren dan een verzinsel om de toorn van Henny Eman gedurende de eerste dagen na de beslissing inzake de schorsing Irausquin te ontvluchten en een middel om via informaties een laatste poging te wagen aan Henny tegemoet te komen.

In de beantwoording van mr Debrot's vragen laat de Regering zich niet van haar sterkste zijde zien, en wij kunnen dit dan ook kwalijk een goed beurt noemen.

Om de Marine kampioenschappen

Kogels fluiten over de baan

Willemstad. — De wedstrijden in het kader van de marine kampioenschappen werden gisteren voortgezet met een rijk gevarieerd en luidruchtig programma n.l. schieten.

De uitslagen luidden:

Van de Curacaose sportvelden

Personeelswedstrijden op het geweer:

1. Ltz. 1 J.F.R. Kempers met 150 pt; 2 Smjr J. Blok 149 pt; 3 Mar. I.H.J. Rienstra 148 pt; Marinier I.L. Rebel met 147 pt en 5.— Kapitein Th. J. Ernste met 145 pt..

Personeelswedstrijden pistool

1.— Ltz J.F.R. Kempers met 47 pt, 2.— Sergtmjr van Velzen met 47 pt., 3.— Ltz (3) J. van Dam met 47 pt., 4.— Kapitein der Mariniers A.J. Knegtman 46 pt, 5.— Sergt der mariniers J. de Rijke met 46 pt..

Uitslagen corpswedstrijden (geweer)

1.— Marine Basis Parera met 710 pt, 2.— van Speyck met 697 pt. 3.— Stafcompagnie MKS 696 pt., 4.— 51ste Wapencomp. MKS 689 pt., 5.— 53-ste inf. comp. MKS met 671 pt..

Corpswedstrijden (pistool)

1.— 51-ste wapencompagnie MKS 222 pt.; 2.— Stafcomp. MKS 210 pt, 3.— 53-ste Inf. comp. 206 pt.; 4.— M.B. Parera met 203 pt. en 5.— 52-ste Inf. comp. Aruba met 193 pt..

In de voetbal afdeling won Savoneta met 6—2 van Suffisant.

De beschadigde neus

Parijs. — Twintig millioen Franse francs is de neus van de werkelijk niet onverdienstelijke cabaretzangeres Marise Helly waard gebleken. Zij brak dit sieraad van haar aangezicht bij een autobotsing en de neus bleef, wat men er ook aan deed, ietwat uit het lood staan. Wegens het verlies van „charme" en de nodige engangementen had ze dertig millioen schadevergoeding geëist van de automobilist, die haar na haar optreden naar huis bracht en toen het ongeluk veroorzaakte. De rechters keken de neus eens aan en deden er tien millioen francs af.

Schaken

„Curacao" bewijst superioriteit

Emmastad. — Was het de vorige week het eerste tiental van de S.V. „Curaçao", dat door een duidelijke 8—2 overwinning op de S.V. „Capablanca" het verenigingskampioenschap won, deze week bracht het einde van de voorwedstrijden voor het Persoonlijk Kampioenschap 1954 opnieuw het duidelijke bewijs van de individuele kracht van de topspelers van de eerstgenoemde schaakvereniging. Alle goede wensen, uitgesproken bij het twintigjarig jubileum in April j.l. gaan dus wel onmiddellijk in vervulling.

De voorwedstrijden voor het Persoonlijk Kampioenschap van ons eiland voor het jaar 1954 zijn dus achter de rug en uit de zes hiertoe gevormde groepen kwamen de volgende winnaars naar voren:

1. P. J. Keur (S.V. „Dr Max Euwe")
2. B. van Herksen (S.V. „Curaçao")
3. O. de Leon „
4. I. B. Meit „
5. E. G. Hudson „
6. M. Gandelman „

De voorgaande volgorde is het resultaat van de loting, waardoor de indelingen voor de speelavonden bepaald worden. Op Maandag 23 Augustus a.s. zal het eerste treffen in de finale plaats vinden in het Repetitielokaal Asiento, en het programma voor die avond luidt:

Keur — Gandelman; van Herksen — Hudson; de Leon — Meit.

We moeten hier nog vermelden, dat Rigaud, de kampioen 1953, zich heeft teruggetrokken.

Djakarta kaatst terug

Djakarta. — De Nederlandse regeringsverklaring inzake het indienen van een verzoek door Indonesië om de kwestie N. Guinea op de agenda van de Verenigde Naties te plaatsen heeft in Indonesië grote belangstelling getrokken. Bevoegde kringen in Indonesië noemde de verklaring zeer gezocht en zeiden dat alles wat er in staat ook van toepassing is op Nederland zelf. Het Nederlandse argument, dat Indonesië, wat de bevolking betreft evengoed de souvereiniteit over New Foundland zou kunnen proclameren, is veel duidelijker voor Nederland zelf van toepassing — aldus genoemde kringen in Djakarta.

Indonesie in de pers

Geen ruimte meer voor diplomatieke taal

Amsterdam. — Naar aanleiding van het verzoek tot plaatsing van de kwestie Nieuw Guinea op de agenda van de Verenigde Naties door Indonesië schrijft het RK ochtendblad „De Volkskrant", dat Indonesië bezig is zichzelf op reusachtige wijze voorbij te hollen. Nieuw Guinea behoort evenmin, of nog minder, tot Indonesië als bijvoorbeeld de Philippijnen. Australië zou er evenveel recht op kunnen doen gelden. Dat zou Indonesië trouwens wel merken, als Nederland Nieuw Guinea zou loslaten. De argumenten van Djakarta zijn zó opgewonden en onwaar, dat het anders zo gereserveerde den Haag er een bijtend commentaar over de wereld in stuurde. Nederland zou er bijna spijt van kunnen krijgen, dat het ooit met Indonesië over Nieuw Guinea gesproken heeft.

Het Anti Revolutionnaire „Trouw" zegt, dat de Nederlandse regering sarcastisch doch beleefd is gebleven. Het zou wel eens kunnen zijn, dat er hierna weinig plaats meer is om in deze zaak diplomatieke taal te gebruiken.

Cyprus is een binnenlandse aangelegenheid

Londen. — De regering van Groot Britannië zal het recht van de Griekse regering bestrijden om de kwestie Cyprus voor de Verenigde Naties te brengen.

Naar het Britse inzicht is de kwestie Cyprus een zuiver binnenlandse aangelegenheid, waarmede Griekenland niets te maken heeft.

De Britse algemeen vertegenwoordiger bij de Verenigde Naties Sir Pierson Dixon heeft een verklaring uitgegeven, waarin hij zeide, dat het „droevig" was, dat Griekenland de vriendschap met Engeland in gevaar heeft gebracht door te trachten voor zich zelf een Britse bezitting te verkrijgen. Hij zegt in de verklaring verder, dat het heel jammer is, dat Griekenland dit gedaan heeft tegenover een land, dat nooit nagelaten heeft Griekenland bij te staan in haar worstelingen om vrijheid en voortbestaan. Het is niet mogelijk, waar het hier een binnenlandse kwestie betreft om in te grijpen voor de Verenigde Naties. Het is te hopen dat het nuchtere verstand de overhand zal krijgen — aldus de Britse vertegenwoordiger bij de Verenigde Naties.

De Griekse vertegenwoordiger bij de Verenigde Naties heeft op een persconferentie gezegd, dat het enige dat Griekenland wil is dat het volk van Cyprus zich uitspreekt over de vraag of het eiland een kolonie zal blijven van Engeland dan wel een deel van Griekenland zal worden. Hierover zou een plebeciet gehouden kunnen worden onder toezicht van de V.N..

Mensen gevaarlijk voor dieren

Londen. — Het grootste gevaar voor de dieren in een dierentuin is meestal het geachte publiek. In de Londense Zoo is het al niet anders. Negen apen hebben t.b.c. opgelopen door het in overvloedige mate aangeboden bedorven voedsel en rotte appels door de bezoekers.

Falen van Jong Aruba-voorhoede oorzaak van nederlaag

Oranjestad. — Een enthousiast spelend Jong Aruba heeft tegen Hollandia een nederlaag geleden, welke door beter voorhoedespel van de Jong Arubanen niet noodzakelijk was geweest. De gehele wedstrijd waren de mannen van de Noord zeker niet minder aanvallend dan de Oranjehemden, maar tengevolge van slordig spel en te ver doorvoeren der aanvallen, gingen voor de Jong Arubanen verschillende kansen verloren en daar Hollandia twee maal het net wist te vinden, met twee zeker niet onhoudbare schoten, verloren de Jong Arubanen deze wedstrijd, zij het dan wat geflatteerd.

De eerste aanvallen waren voor Hollandia, maar deze leverden geen succes op doordat keeper Figaroa enige malen goed wegwerkte en de Hollandia-voorwaartsen over en naast het doel schoten. In de 16e minuut was het linksbinnen Orman, die zeer goed op dreef zijnde, handig door de Jong Aruba-gelederen speelde om dan alleen voor keeper Figaroa komende, keihard rakelings over de lat te schieten.

De strijd was precies 39 minuten oud, toen de Hollandia-linksbinnen Jossy Franken keihard op het Jong Aruba-doel schoot. Keeper Figaroa, die het leer stopte, kon blijkbaar de bal niet voldoende machtig worden en toen hij voor de tweede maal het leer te pakken kreeg, had scheidsrechter Kelly een doelpunt geconstateerd; de bal had de doellijn gepasseerd: 1—0.

Fel vielen de Noordelingen daarna aan, maar het afwerken der aanvallen was en bleef slechts, zodat de rust inging met een 1—0 voorsprong voor Hollandia.

Gedurende de tweede helft weer hetzelfde spel. Een gelijk opgaand veldspel met goed opgezette aanvallen, slecht afwerken daarvan door de Jong Aruba-voorhoede. Zo zagen wij zelfs eenmaal de rechtsbinnen geheel vrij staande een bal naar een der Hollandia-backs spelen, terwijl de hele linkervleugel met middenvoor incluis, geheel vrij stond.

Het spel der Hollandia-voorwaartsen was beter, maar de Jong Aruba-backs gesteund door de halflinie hielden menige aanval en hierdoor is dan ook te danken, dat de Hollandianen in de tweede helft weinig scoringskansen kregen. Wel had linksbuiten Orman in de eerste minuut met een hard schot de stand op 2—0 gebracht, maar verdere doelpunten bleven uit.

Toen het eindsignaal klonk, had Hollandia een 2—0 zege behaald en daardoor de kampioenskans der A-klasse behouden.

Sportprogramma Aruba

Zaterdag

Wilhelminastadion: 16 uur: Lafama — Estrella (A-klasse); 20 uur: De vastgestelde wedstrijd Aruba Jrs tegen R.C.A. zal geen voortgang vinden, daar de Aruba Jrs zich uit de competitie Hoofdklasse hebben teruggetrokken.

R.C.N.-terrein: 16.30 uur R.C.A. Jrs — R.C.N. Jrs.

Aruba Jrs-terrein: 16.30 uur Dakota Jrs — Botafogo Jrs.

Jong Aruba-terrein: 16.30 uur Paradera Jrs — Jong Aruba Jrs.

Zondag

R.C.N.-terrein: 16.30 uur R.C.N. — De West (B-klasse).

Wilhelminastadion: 16.30 uur Mariniers — R.C.A. (Overgangsklasse).

R.C.A.-sportcentrum: 16.30 uur R.C.A. II — Dakota (A-klasse).

Estrella-terrein: 16.30 uur Estrella II — Riverplate (Overgangsklasse).

Lafama-terrein: 16.30 uur Voorwaarts — La Esperanza (Overgangsklasse).

R.C.S.-terrein (Savoneta): 16.30 uur Dos Caminos — R.C.S. (Overgangsklasse.

Softballers zonder overwinning terug

Oranjestad. — De Arubaanse Softballploeg heeft het in Santo Domingo tot geen overwinning kunnen brengen. Gisteravond werd de laatste wedstrijd van het tournooi en wel tegen Puerto Rico met 12—4 verloren. De Arubanen, die aanvankelijk een 4—0 voorsprong namen, moesten toezien, dat de Puertorikeinen het heft in handen namen en met een 12—4 overwinning het veld verlieten.

Zondagmiddag zullen de Arubanen met een chartervliegtuig op Aruba terugkeren en ofschoon wel geen wedstrijdsucces werd verkregen, werden tijdens het tournooi vele vriendschapsbanden versterkt en weder aangehaald, terwijl Aruba tevens een internationale aansluiting rijker is geworden en dat is meer waard dan welke wedstrijdzege dan ook.

Het ligt in de bedoeling van de Softballbond de Arubanen een hartelijke ontvangst te bereiden. Met de Coubertin zeggen wij: „Deelname is belangrijker dan de overwinning".

BONAIRE

Voetbal Bonaire-Curaçao

Rincon. — In het afgelopen week einde was het druk op Rincón. Men had namelijk bezoek gekregen van een Curaçaose voetbalclub. Zaterdagmiddag speelden de Curaçaoënaars tegen de Caribean Boys van Antriol ,welke wedstrijd door eerstgenoemden met 4—0 gewonnen werd. Zondagmiddag speelden de gasten tegen hun gastheren van de Goede Hoop". De jongens van Rincón wonnen deze wedstrijd met 3—1.

Van Speyck brengt

Kralendijk. — Met de van Speyck zijn hier ongeveer 75 padvindsters en padvinders aangekomen. De meisjes zijn in de Brion Kazerne ondergebracht. Van hier uit worden dagelijks tochten gemaakt. Men heeft al verschillende mooie plekjes van het eiland bezocht. Zij zullen hier tien dagen blijven.

Honderdjarige

Kralendijk. — Heden viert Mevrouw de Wed. Maria Isabella van der Dijs Arnoldus haar 100ste verjaardag. Zij heeft zes kinderen gehad, waarvan er nog vier leven, en talrijk zijn haar kleinkinderen en achterkleinkinderen. Zij heeft zelfs twee achter-achterkleinkinderen. Daar het hier maar heel zelden gebeurt dat iemand zo'n hoge leeftijd bereikt, is het vanzelfsprekend dat iedereen er vol van is, en over niets anders spreekt dan over de honderdjarige. Het zal haar morgen zeker niet aan belangstelling ontbreken. Wij wensen Shon Mimi van harte proficiat en nog menig jaartje.

SURINAME

Paramaribo. — De contact-commissie uit de Staten en de regeringsraad hebben overeenstemming bereikt betreffende de herziening van het tienjaren-plan. De Staten zullen zich hier te zijner tijd over uitspreken.

De coördinatie-besprekingen Suriname-Nederland zullen op 27 Augustus aanstaande te Paramaribo beginnen.

De nieuwe praeses van de Evangelische broedersgemeente, Ds V. Muller, is tijdens een dienst in de grote stadskerk bevestigd.

In Suriname is aangekomen ingenieur H. Nijcon, die als scheikundige in dienst van het gouvernement is getreden.

De Surinaamse handelsbalans heeft in de periode van 1 Januari tot 1 Juli 1954 een overschot vertoond, zulks in tegenstelling tot het eerste halfjaar van 1953. Er was in 1954 een grotere uitvoer van hout en bauxiet.

De Surinaamse posterijen geven binnenkort zeven nieuwe postzegels uit waarvan er drie deel uitmaken van de Caraïbische serie.

Bobo Olson prolongeert wereldtitel

San Francisco. — In het Cow Palace te San Francisco werd voor 12.000 toeschouwers een bokswedstrijd over 15 ronden gehouden om het wereldkampioenschap middengewicht tussen Carl „Bobo" Olson, titelhouder en Rocky Castellani. Olson won op punten en behield derhalve zijn titel. Deze beslissing werd met algemene stemmen genomen. Maar Castellani heeft dapper gevochten voor zijn kans. Zijn beste ronde was de 11e, toen hij Olson met een zuiver getimede rechtse hoek op de kaak voor 3 tellen vloerde. Maar de kampioen herstelde zich onmiddellijk, hervatte de aanval en nam in de volgende ronde revanche met een korte geweldig harde rechtse op de kin. Castellani ging neer als een blok en kon slechts met inspanning van al zijn krachten na negen tellen op de been komen. Voor het overige was het een nogal saaie partij.

U.S.A. heeft geen verdragen met Nat. China

Washington. — Het State Department heeft een verklaring uitgegeven waarin wordt gezegd, dat de Verenigde Staten geen geheime verdragen hebben gesloten met het Nationalistische China ter zake mogelijke militaire acties in het gebied rond Formosa. Deze verklaring werd uitgegeven naar aanleiding van een mededeling van de Nationalistische ambassadeur in Washington, namelijk, dat de Verenigde Staten verplicht waren uitrusting te verstrekken voor een invasie op het Chinese continent.

ARUBA

Radio Kelkboom zendt langer

Oranjestad. — Met ingang van 1 September a.s. zal Radio Kelkboom 's avonds om 10 uur sluiten i.p.v. half tien.

Vervanging Eilandssecretaris

Oranjestad. — De heer L.C.M. Kerstens die enkele weken met wel verdiend verlof gaat, zal vervangen worden door de heer A.W.N. Goetze, chef afdeling Personeelszaken op het Bestuurskantoor.

Deskundigen op bezoek

Oranjestad. — Na Curaçao, werd ook aan Aruba een bezoek gebracht door Hr.Ms. Gezant voor Midden-Amerika, de heer de Waal. Bezoeken werden afgelegd aan de Gezaghebber, Lago, Vereniging van Handelaren en de Kamer van Koophandel.

Mr. v.d. Feen, gemeentesecretaris te 's Gravenhage zal langer verblijven dan de heer de Waal, want hij zal adviezen moeten uitbrengen inzake de bouw- en woningverordening aan het Bestuur.

Bestuursbesluit goedgekeurd

Oranjestad. — In een gisteren gehouden vergadering van het bestuur van Aruba Juniors, waar ook de spelers vertegenwoordigd waren, hebben de Aruba Jrs-spelers zich accoord verklaard met het besluit van het Aruba Jrs-bestuur om het eerste elftal uit de competitie van de Hoofdklasse van de Aruba Voetbalbond terug te trekken, teneinde aan het verzoek van de Curaçaose Voetbalbond te kunnen voldoen en op Curaaço te kunnen spelen.

Door het terugtrekken van de Aruba Jrs uit de hoofdklasse-competitie van de Aruba Voetbalbond komen al de door de Aruba Jrs gespeelde wedstrijden te vervallen, terwijl de competitie uitgespeeld zal worden tussen Atomic, R.C.A., Lasalle en Trappers.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)

Zaterdag: 17.30 „Onder de flamboyan"; 17.50 Gramofoonplaten; 18.05 „Cumpleaños Feliz"; 18.15 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Boletin di noticia; 19.30 „Wat de handel biedt"; 20.45 Curom Juke Box; 22.00 Folklore de Cinco Continentes; 22.15 Dansmuziek; 22.45 Nieuws en Sluiting.

Zondag: 9.00 Katholieke Kerkdienst-uitzending; 10.00 Zondagmorgenmelodie; 11.30 Protestantse morgenwijding; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 Perez Prado; 13.00 „Bringing Christ to the Nations"; 13.15 Sluiting; 15.00 Opera-uitzending; 17.30 Uitzending voor de Katholieke jeugd, te verzorgen door de heer C. Grootens; 17.50 Philips-gramofoonplaten-programma; 18.05 Cumpleaños Feliz; 18.15 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Boletin di noticia; 19.10 Disco selectá pa El Louvre; 19.30 Zuidamerikaans hit-parade; 20.00 Boeken vragen uw aandacht; 20.15 Symphonie Berlijns Philharmonisch Orkest o.l.v. Eugen Jochum; 21.00 Meesters der melodie; 21.30 Eventueel actualiteiten-klankbeeld; 21.45 Dansmuziek; 21.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

Zaterdag: 18.45 Rozenkrans; 19.00 Met de jarigen in de lucht; 19.30 Hoorspel „El Gato"; 19.45 Gevarieerde muziek 20.30 Nieuws; 20.40 Gevarieerd programma; 22.00 Sluiting.

Zondag: 10.00 Zondagmorgen-wijding; 10.15 Klassieke muziek; 11.15 Hindoestaans kwartiertje; 11.30 Vrolijke muziek; 12.00 Sluiting; 18.00 Zoeklicht op onze sterren; 19.00 Met de jarigen in de lucht; 19.30 Populaire Dansmuziek; 20.30 Gevarieerde muziek; 21.30 Nieuws; 21.40 Gevarieerd programma; 22.00 Sluiting.

KELKBOOM (5.50 m.)

Zaterdag: 17.30 Opening; 17.33 Kinderplaten; 17.45 Muziek; 18.25 Voor de jarigen; 18.30 Dinermuziek; 19.00 Muziek; 19.45 Nieuws; 20.00 Muziek; 20.30 Peticiones; 21.15 Muziek en 21.30 Sluiting.

Zondag: 11.00 Opening; 11.03 Klassieke muziek; 12.00 Lunchmuziek; 12.25 Nieuws; 12.40 Muziek; 12.45 Programma van Rey de Copas; 13.15 Muziek; 13.30 Sluiting; 17.30 Opening; 17.33 Muziek (reclame); 18.00 Popular favorites; 18.25 Voor de jarigen; 18.30 Voor de jarigen; 18.30 Dinermuziek; 19.00 Muziek (reclame); 19.45 Nieuwsberichten; 20.00 Muziek (reclame); 20.30 Dansmuziek en 21.30 Sluiting.

P.C.J.

Zaterdag: 18.37 Ouverture; 18.42 „Quiz"-programma; 19.00 Nieuws; 19.17 Nederlandse Dansorkesten; 19.30 Nederlandse Kroniek, o.a. „Haghepraet"; 19.40 „Zomeravond-Amusement in Loosdrecht" met o.a. Jan de Cler en Jules de Corte; 20.10 Nederlandse Dansorkesten; 20.23 Voor de West o.a. met het Trio „Los Panchitos"; 20.53 Beursoverzicht; 20.55 Avondgebed: Pater J. B. v. Croonenburg C.S.Sp.; 20.58 Sluiting.

AVROS (19 m.)

Zaterdag: 17.00 Voor Indianen; 17.15 Klassieken; 17.30 Dansmuziek; 18.00 „Kent gij uw land?"; 18.45 Nieuws; 19.00 Dansmuziek; 20.00 Advertenties; 20.30 Radio Olympus; 20.55 Nieuws en Sluiting.

Zondag: 17.00 Lutheran hour; 17.15 Voor onze kinderen; 17.30 Muzikale Brievenbus; 18.00 Hoffmanns Vertellingen; 19.00 Nieuws; 19.15 Sportjournaal; 19.30 Radio Nederland Wereldomroep; 19.45 Operette-klanken; 20.00 Zoeklicht op Nederland; 21.00 Sluiting.

AGENDA

WEST-END: „Serpent of the Nile" Zat. 19 en 21 uur, Zond. 10.30 en 20.30 uur; „Radar Men from the Moon" Zond. 16.30 uur; „Sound Off" Zond. 18.30 uur.

ROXY: „Three Sailors and a Girl" Zat. 19 en 21 uur, Zond. 20.30 uur; „Todos son mis hijos" Zond. 10.30 uur; „Reglr Fellows" Zond. 16.30 uur; „Let's go navy" Zond. 18.30 uur.

CINELANDIA: „Second Chance" Zat. 19 en 21 uur, Zond. 20.30 uur; „Storm over Wyoming" Zond. 18.30 uur.

CARIBE: „Spoilers of the plains" Zat. 18 uur; „Het Offer van een Moeder" Zat. 20 uur; „Purple Heart Diary" Zond. 18 uur; „Woman of the North Country" Zond. 20 uur.

REX: „Men on a tightrope" Zat. 20 uur; „Canyon Raiders" Zond. 18 uur; „Locura de Amor" Zond. 20 uur.

ROYAL: „Rainbow over my shoulder" Zat. 20 uur; „Spoilers of the Plains" Zond. 18 uur; „The last of the Commanches" Zond. 20 uur.

SUFFISANT-THEATER: „Seminola" Zat. 20 uur; „Anna" Zond. 20 uur.

CENTRO ANTILLANO: Schilderijen-expositie van leerlingen van Pandellis Zat. 20 uur.

MONTE CARMELO SQUARE GARDEN: Boksen 20.15 uur.

RIFSTADION: Voetbal: Aruba Jrs — Sithoc Zat. 20 uur; S.U.B.T. — Aruba Jrs Zond. 16 uur.

RIFSTADION: Baseball: Deportivo Venezuela — Quisqueya Zond. 10 uur.

WACHTDIENST C.P.N.: De wachtdienst wordt dit week-end waargenomen door H. Hajenius, tel. 5725.

WEEKEND-DIENST GOUVERNEMENTS-GENEESKUNDIGEN: Stadsdistrict: Dr M. Berkenveld, Berg Altena 49, tel. 1395; **Tweede District:** Dr P. E. Nassy, Klein Kwartier 196, tel. 5046.

VERLOVEN VOOR BEGRAFENISSEN: De ambtenaar belast met de afgifte van verloven voor begrafenissen is dit week-end de heer **M. E. R. Wallé**, Bramendiweg z/n.

WIT-GELE KRUIS: De Zondags- en nachtdienst wordt waargenomen door **Zuster De Lannoy**, v. Eyck van Voorthuizenweg 2, tel. 3572.

APOTHEKEN: De Zondags- en nachtdienst der apotheken wordt waargenomen in **Punda** door **Botica Popular**, Columbusstraat 15, tel. 1269; in **Otrabanda** door **Botica Brion**, Brionplein 29, tel. 3222.

Emmastad

WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling: 0.50 — 18.30 uur kantoor, tel. 3207; B. J. Lubbens, tel. 2928.

Week-end wacht van 21 Aug. (18.30) — 23 Aug. (05.30) J. J. Roos, tel. 2137—2307; b.g.g. tel. 2400.

Personeel Afdeling:
Zaterdag 21 Aug. 12.00 uur tot en met Zaterdag 28 Aug. 12.00 uur S. H. Tiesma, Troepiaalweg 19, J.D., tel. 4445; b.g.g. nadere inl. tel. 2400.

Materialen Afdeling:
Zaterdag en Zondag H. C. Engelsman, Parallelweg 25, tel. 4504.

Geneeskundige Dienst:
21 Aug. (12.30) — 23 Aug. (07.00): Dr Volker, tel. 4245; b.g.g. tel. 2409.

C.S.M.

Rederij:
Zaterdag: G. de Rooy, tel. 2076.
Zondag: I. M. Slagter, tel. 4301.

Scheepsagentschap:
Zaterdag 07.30 — 18.00 uur kantoor, tel. 2458—2551; Zaterdag en Zondag 18.00 — 08.00 uur G. H. van Leeuwen, tel. 2054; Zondag en Maandag 08.00 — 07.30 uur E. v.d. Werf, tel. 3101.

Dok Afdeling:
Van 12.30 — 17.30 uur, tel. 2276 G. Kreffer, tel. 3226; van 17.30 — 23 Aug. 7.30 uur A. Goedhart, tel 3226

THEATER ASIENTO: Zat „Rechter Thomas" en Zond. „Take me to town". Beide voorstellingen toegang boven 16 jaar.

WAAR HALEN WIJ BENZINE

Dit week-end zijn de volgende benzinestations geopend:

Dario Cardoze .... Luna Park
H. Galmeyer .... Cerito
Servicenter .... Van Engelen
J. R. Elsevier .... Gasparito
J. Isa .... Stoppelweg
H. J. Scheidelaar .... Mundo Nobo
Edelbron .... De Ruyterkade
W. H. Winkel .... Hendrikplein
A. Rosa .... Hato

Beursberichten

NEW YORKSE BEURS

New York. — De noteringen op de N.Y.-effectenbeurs bereikten tijdens de ochtenduren van gisteren een nieuw hoogtepunt. De meeste fondsen vertoonden fractionele stijgingen en sommige fondsen waren tot $ 3.— hoger. Staalwaarden gaven de leiding. Later veroorzaakten de aanhoudende winstnemingen halvering van de aanvankelijke koerswinsten der aanvankelijk het meest gevraagde aandelen. Over het geheel genomen onderging het koerspeil echter weinig verandering. De markt sloot goed prijshoudend.

Aantal verhandelde fondsen 1172; hoger 470; lager 415; onveranderd 287; aandelenomzet 2.110.000; obligatie-omzet $ 2.400.000.—.

De koersen luiden:

American Tel. and Tel.	174 5/8
Anaconda	39 3/8
Bethlehem Steel	97 1/2
Dupont de Nemours	141 1/4
General Electric	44 3/4
General Motors	82 1/2
Int. Tel. and Tel.	22 1/4
Shell Oil	53 7/8
Standard Oil of New Jersey	50 3/8
U.S. Steel	95 3/4